Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 8.—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10.—
Ἑξάμηνον	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 15. Ἐξωτερ. λ. 20.

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 24ον | *Ἐν Ἀθήναις, 25 Νοεμβρίου 1917* | *Ἔτος 39ον. — Ἀριθ. 52*

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Ἔπειτα, ὑγρὸ καθὼς ἦταν, τῶδαζαν στὸ πιεστήριο ἐκεῖνο, ἀπ' ὅπου ἔβγαινε μεταμορφωμένο σὲ ὕφασμα χοντρό, καταλληλότατο γιὰ ροῦχα χειμωνιάτικα ἢ γιὰ σκεπάσματα. Δὲν ἦταν βέβαια οὔτε λινό, οὔτε μουσελίνα, οὔτε κασμίρι τῆς Σκωτίας, οὔτε ὀρλεάν, οὔτε ἀλπακᾶς, οὔτε σατὲν τῆς Κίνας, οὔτε τσόχα, οὔτε φανέλλα. Ἦταν ὅμως «κετσὲς λιγκολνιανὸς» κι' ἡ νῆσος Λίγκολν εἶχε ἀκόμη μιὰ βιομηχανία.

Οἱ ἄποικοί της ἐφωδιάσθηκαν ἔτσι μὲ ζεστὰ φορέματα, μὲ ζεστὲς κουβέρτες, καὶ μποροῦσαν νὰ περιμένουν χωρὶς φόβο τὸν χειμῶνα τοῦ 1866—67.

Τὸ μεγάλο κρύο ἄρχισε πράγματι κατὰ τὰς εἴκοσι Ἰουνίου καί, μὲ μεγάλη του λύπη, ὁ Πέγκροφ ἀναγκάσθηκε νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατασκευὴ τοῦ καϊκιοῦ, ποῦ ὁπωσδήποτε ὡς τὴν ἄνοιξι θὰ ἦταν τελειωμένο.

Ἡ ἐπίμονη ἰδέα, ἡ πετρι ἀ τοῦ Πέγκροφ ἦταν τὸ ταξεῖδι ἐκεῖνο ὡς τὴ νῆσο Θαβώρ, μολονότι ὁ Κύρος Σμὶθ δὲν τὸ εὕρισκε σωστὸ νὰ πᾶνε ἔτσι, ἀπὸ ἁπλῆ περιέργεια· γιατί τί μποροῦσαν νὰ βροῦν 'ς ἕνα ἄγονο βράχο, 'ς ἕνα ἐρημόνησο; Ταξεῖδι ἑκατὸν πενήντα μιλλίων, μὲ πλοῖο σχετικῶς μικρό, σὲ ἄγνωστες θάλασσες, δὲν ἦταν βέβαια κι' ἀκίνδυνο. Ἂν ἔξαφνα τὸ καϊκι, ἅμα ἔβγαινε στ' ἀνοικτά, δὲν μποροῦσε οὔτε νὰ φθάσῃ στὴ νῆσο Θαβώρ, οὔτε νὰ γυρίσῃ 'στὴ Λίγκολν, τί θὰ γίνοντο στὴ μέση τοῦ ἀπεράντου ἐκείνου Εἰρηνικοῦ;

Ὁ Κύρος Σμὶθ συχνὰ μιλοῦσε γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα μὲ τὸν Πέγκροφ, ἀλλὰ εὗρισκε στὸ ναύτη ἕνα τέτοιο πεῖσμα, ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ ἐξηγήσῃ.

— Ἐσὺ λὲς τόσα καλὰ γιὰ τὴ νῆσο Λίγκολν, τοῦ εἶπε μιὰν ἡμέρα· γιατί λοιπὸν εἶσαι ὁ πρῶτος ποῦ θέλεις νὰ τὴν ἀφίσῃς;

— Μόνο γιὰ λίγες ἡμέρες, κύριε Σμίθ! ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ. Ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ πᾶμε καὶ νἄλθουμε, καὶ νὰ ἰδοῦμε τί λογῆς εἶνε αὐτὸ τὸ νησί.

— Μὰ δὲν θἀξίζῃ βέβαια σὰν τὸ δικό μας!

— Αὐτὸ τὸ ξέρω.

— Γιατί λοιπὸν νὰ ριψοκινδυνεύσωμε;

— Γιὰ νὰ μαθωμὲ τί συμβαίνει στὴ νῆσο Θαβώρ.

— Μὰ δὲν συμβαίνει τίποτε! Τί δηλαδὴ μπορεῖ νὰ συμβαίνῃ;

— Ποιὸς ξέρει!...

— Κι' ἂν μᾶς εὕρισκε καμμιὰ τρικυμία;

— Τὸ καλοκαῖρι δὲν ὑπάρχει φόβος. Ὁπωσδήποτε, ἐπειδὴ ὅλα πρέπει κανεὶς νὰ τὰ προβλέπῃ, θὰ σᾶς ζητήσω τὴν ἄδεια, κύριε Σμίθ, νὰ μὴν πάρω μαζί μου 'ς αὐτὸ τὸ ταξεῖδι, παρὰ μόνο τὸν Χάρμπερτ.

— Πέγκροφ, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός, βάζων τὸ χέρι του στὸν ὦμο τοῦ ναύτη· καὶ ἂν συνέβαινε κανένα κακὸ 'ς αὐτὸ τὸ παιδί, ποῦ ἡ τύχη τὸ ἔκαμε παιδί μας, θὰ παρηγορούμεθα ποτέ;

— Κύριε Σμίθ, εἶπε ὁ ναύτης μὲ ἀκλόνητη πεποίθησι· δὲν θὰ σᾶς προξενήσωμε αὐτὴ τὴ λύπη! Ἔπειτα, θὰ τὰ ξαναποῦμε, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ταξειδιοῦ. Ἀφίστε πρῶτα νὰ ἰδῆτε τὸ πλοῖό μας ἕτοιμο, ἀφίστε νὰ κάμωμε τὸ γῦρο τοῦ νησιοῦ μας —καὶ θὰ τὸν κάμωμε ὅλοι μαζύ,— κ' εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θἔχετε πιὰ κανένα δισταγμό. Θὰ εἶνε ἀριστούργημα τὸ καϊκι σας!

— Πὲς τουλάχιστο τὸ καϊ-

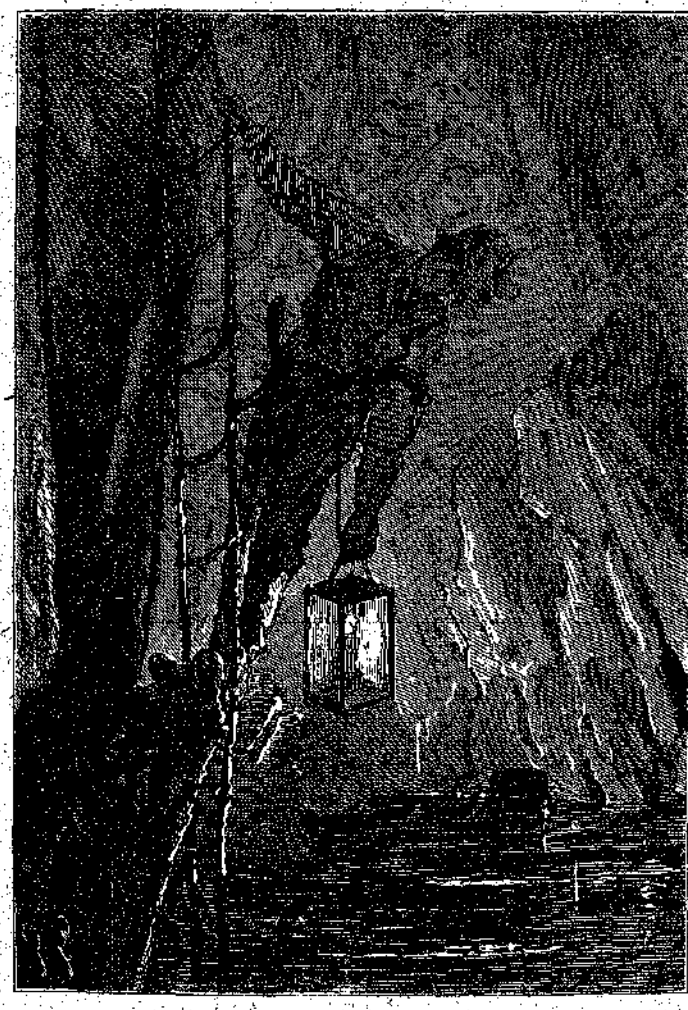

«Δὲν εἶδε τίποτα ὕποπτο...» (Σελ. 415, στ. 6')

κι μας !.. αποκρίθηκε ὁ μηχανικὸς ἀφωπλισμένος.

Κι' αὐτὸ συνέβαινε κάθε φορὰ ποῦ συνωμιλοῦσε γιὰ τὸ ταξεῖδι μὲ τὸν πειρματάρη Πέγκροφ.

Τὰ πρῶτα χιόνια ἔπεσαν στὸ τέλος τοῦ Ἰουνίου. Προτήτερα, εἶχαν φροντίσει νὰ ἐφοδιάσουν καλὰ τὴ στάνη, ὥστε νὰ μὴν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν ἐπισκέπτωνται καθεμέρα, ἄλλα τὸ πολὺ μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα.

Ἔστησαν πάλι τὴς παγῖδες κι' ἀποφάσισαν νὰ δοκιμάσουν καὶ τὰ δολώματα ποῦ κατασκεύασε ὁ Κύρος Σμίθ. Ἡ μπαλένες, κουλουριασμένες μέσα σὲ πάγο, καθὼς εἴπαμε, καὶ σκεπασμένες μ' ἕνα παχὺ στρῶμα λαρδιοῦ, τοποθετήθηκαν στὴν ἄκρη τοῦ δάσους, ἐκεῖ ποῦ περνοῦσαν συνήθως τὰ ζῶα γιὰ νὰ πηγαίνουν στὴ λίμνη.

Πρὸς μεγάλη χαρὰ τοῦ μηχανικοῦ, ἡ μέθοδος τῶν κυνηγῶν τῆς ρωσσικῆς Ἀμερικῆς τοῦ ἐπέτυχε λαμπρά. Ἀλεποῦδες, ἀγριόχοιροι, ἀκόμη κ' ἕνας μικρὸς πάνθηρας, πιάστηκαν καὶ τὰ ζῶα αὐτὰ βρέθηκαν νεκρά, μὲ τὴν κοιλιὰ τρυπημένη ἀπὸ τὴς μυτερὲς μπαλένες ποῦ εἶχαν ἀνοίξη

Τὴν ἴδια ἐποχή, οἱ ἄποικοι ἔκαμαν καὶ τὴν πρώτη ἀπόπειρα νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τοὺς ὁμοίους των.

Πολλὲς φορὲς ὁ Γεδεὼν Σπίλετ εἶχε σκεφθῆ, εἴτε νὰ ρίψη στὴ θάλασσα κανένα σημεῖωμα, κλεισμένο σὲ μποτίλλια, ποῦ τὸ ρεῦμα μποροῦσε νὰ τὴ βγάλη σὲ κατοικημένο ἀκρογιάλι, εἴτε νὰ τὸ ἐμπιστευθῆ σὲ περιστέρι. Ἄλλα μποροῦσε κανεὶς νὰ ἐκτίζη σοβαρά, ὅτι μποτίλλιες ἢ περιστέρια θὰ ἔκαναν χίλια διακόσια μίλλια, τὴν ἀπόστασι δηλαδὴ ποῦ ἐχώριζε τὴ νῆσο Λίγκολν ἀπὸ κάθε ξηρά;

Ἄλλα τὴν 30 Ἰουνίου, συνέβη νὰ αἰχμαλωτισθῆ χωρὶς κόπο, μὲ μιὰ τουφεκιὰ τοῦ Χαρμπερτ, ποῦ τὸ ἐπλήγωσε στὸ πόδι ἐλαφρά, ἕνα πουλὶ πὶὸ κατάλληλο. Ἦταν ἕνα μεγάλο στεγανόποδο θαλασσοπούλι, ἕνας ἀλμπατρος ἢ κλυδωνομάντις, ἀπὸ τὰ πουλιὰ ἐκεῖνα ποῦ τὰ δυνατὰ φτερούγιά τους, ἀνοιγμένα, ἔχουν μάκρος ἕξη πόδια καὶ ποῦ μποροῦν νὰ διασχίζουν θάλασσες πλατειὲς σαν τὸν Εἰρηνικό.

Ὁ Χάρμπερτ ἤθελε νὰ κρατήση τὸν ἀλμπατρό του γιὰ νὰ τὸν ἐξημερώση· ὁ Γεδεὼν ὅμως τὸν ἔπεισε, ὅτι ἦταν φρονιμώτερο νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν ὡς ταχυδρόμο. Καὶ πραγματικῶς, ἡ εὐκαιρία ἦταν καλή. Ἂν τὸ θαλασσοπούλι ἐκεῖνο προήρχετο ἀπὸ χώρα κατοικημένη, θὰ ἐγύριζεν ἐκεῖ, μόλις τὸ ἄφιναν ἐλεύθερο. Ἄλλως τε ἡ πληγὴ τοῦ ποδιοῦ του γιατρεύθηκε γρήγορα.

Ἀλήθεια, τί ἐπιτυχία γιὰ τὸν ρεπόρτερ, ἂν μποροῦσε νὰ φθάση ὡς τὰ χέρια τοῦ ἐντίμου κ. Τζὼν Μπέννετ, διευθυντοῦ τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης», μιὰ ἀνταπόκρισι γιὰ τὰ συμβάντα τῶν ἀποίκων τῆς νήσου Λίγκολν! Πόσα ἀντίτυπα θὰ ἐπωλοῦντο ς' ὅλη τὴν Ἀμερική, ἀπὸ τὸ φύλλο ὅπου θὰ ἐδημοσιεύετο!..

Κι' ὁ Γεδεὼν Σπίλετ ἐκάθησε κ' ἔγραψε ἕνα ἐκτεταμένο σημείωμα, ποῦ τὤκλεισε καλὰ ς' ἕνα κομμάτι πανὶ ἀδιάβροχο κι' ἀπέξω ἔγραψε: «Παρακαλεῖται θερμῶς ὁποιος τὸ βρῆ, νὰ τὸ στείλη στὰ γραφεῖα τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης». Τὸ σακκουλάκι αὐτὸ δέθηκε στὸ λαιμὸ τοῦ ἀλμπάτρου (κι' ὄχι στὰ πόδια του, γιατὶ αὐτὰ τὰ πουλιὰ ἔχουν τὴ συνήθεια νὰ ξεκουράζωνται στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας.) Ἔπειτα ἄφισαν ἐλεύθερο τὸν γοργόφτερο ἐκεῖνο ταχυδρόμο τοῦ ἀέρος, ποῦ τὸν εἶδαν σὲ λίγο, ὄχι χωρὶς συγκίνησι, νὰ χάνεται στὴ δύσι.

— Ποῦ πάει ἀπὸ κεῖ; ρώτησε ὁ ὁ Πέγκροφ.

— Κατὰ τὴ Νέα Ζηλανδία, ἀποκρίθηκε ὁ Χάρμπερτ.

— Καλὸ ταξεῖδι!

Μὲ τὸν χειμῶνα, ξανάρχισαν ἡ ἐργασίες μέσα στὸ Γρανίτινο Παλάτι. Ἔκαναν διάφορα πράγματα, ἐπιδιόρθωναν ροῦχα καὶ προπάντων ἔρραβαν τὰ πανιὰ τοῦ καϊκιοῦ, ποῦ τἀκόψαν ἀπὸ τὸ ἀνεξάντλητο περικάλυμμα τοῦ ἀεροστάτου.

Ὅλο τὸν Ἰούλιο ἔκανε κρῦα δυνατά, ἄλλα ὁ Κύρος Σμίθ εἶχε βάλη καὶ δεύτερο τζάκι στὴ μεγάλη σάλα κ' ἐκεῖ οἱ ἄποικοι ἐμαζεύοντο τὰ βράδυα. Κουβεντούλα ἐνῷ ἐργάζοντο, διάβασμα ὅταν τὰ χέρια ἔμεναν ἀργὰ κι' ὁ καιρὸς περνοῦσε εὐχάριστα γιὰ ὅλους. (*)

Κ' ἦταν ἀληθινὴ ἀπόλαυσις γιὰ τοὺς ἀποίκους, ὅταν ἀπὸ τὴ σάλα ἐκείνην φωτισμένη μὲ κεριὰ καὶ καλοζεσταμένη μὲ κόκ, ὕστερ' ἀπὸ χορταριστὸ γεῦμα, ἐνῷ ἔπιναν τὸν καφέ τους κι' ἐκάπνιζαν τὴς μυρωδάτες πίπες τους, ἄκουγαν ἀπέξω νὰ μουγγρίζη ἡ θύελλα. Ἦταν εὐτυχισμένοι τότε, ὅσο μπορεῖ νἄνε κανεὶς μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα του κι' ἀποκλεισμένος ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμο! Συχνὰ μιλοῦσαν γιὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ προπάντων γιὰ τὴν ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ τῆς κίνησι, ποῦ ἐπροόδευε σταθερὰ καὶ τὴς ἐξασφάλιζε τὸ εὐτυχέστερο μέλλον. Ἐπάνω σὲ μιὰ τέτοια ὁμιλία, ὁ Γεδεὼν Σπίλετ ρώτησε ἕνα βράδυ τὸν μηχανικό:

— Αὐτὴ ἡ κίνησις ὅμως δὲν τρέχει τὸν κίδυνον νὰ σταματήση ἀργὰ ἢ γρήγορα;

— Νὰ σταματήση; Καὶ γιατί;

— Γιατὶ θὰ λείψη τὸ κάρβουνο, τὸ πολυτιμώτερο ἀπὸ τὰ ὀρυκτά!

— Πραγματικῶς τὸ πολυτιμώτερο! Καὶ σὰ νἄθελε νὰ μᾶς τὸ δείξη ἡ φύσις, ἔκαμε τὸ διαμάντι, ποῦ δὲν εἶνε παρὰ κάρβουνο κρυσταλλωμένο.

— Δὲν νομίζετε λοιπόν, ἐπέμεινε ὁ Γεδεὼν Σπίλετ, ὅτι μιὰ μέρα τὸ κάρβουνο θὰ ἐξαντληθῆ;

— Ναί, ἀλλὰ λογαριάζουν ὅτι αὐτὸ θ' ἀργήση πολύ, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός.

— Ὡς πόσα χρόνια;

— Τουλάχιστο τρακόσια.

— Τότε ἂς ἀνησυχήσουν τὰ τρισεγγόνια μας! ἐφώναξε ὁ Πέγκροφ.

— Κάτι ἄλλο θὰ βροῦν τότε! εἶπε ὁ Χάρμπερτ.

— Ἂς τὸ ἐλπίσωμε, ὑπέλαβε ὁ Σπίλετ, γιατὶ χωρὶς κάρβουνο, οὔτε μηχανές, οὔτε σιδηρόδρομοι, οὔτε ἀτμόπλοια, οὔτε τίποτα!..

— Μὰ τί ἄλλο θὰ βροῦν, ρώτησε ὁ Πέγκροφ. Φαντάζεσθε, κύριε Σμίθ;

— Ἀπάνω-κάτω.

— Δηλαδή; τί θὰ κάνε ἀντὶ γιὰ κάρβουνα;

— Νερό! ἀποκρίθηκε ὁ Κύρος Σμίθ.

— Νερό; νερὸ γιὰ νὰ ζεσταίνουν τὸ νερό; ἀπόρησε ὁ ναύτης.

— Ναί, φίλε μου! ἐξήγησε ὁ μηχανικὸς ἄλλὰ νερὸ χωρισμένο στὰ συστατικά του μὲ τὸν ἠλεκτρισμό. Τ' ὀξυγόνο δηλαδὴ καὶ τὸ ὑδρογόνο ποῦ ἀποτελοῦν τὸ νερό, μαζὶ ἢ χωριστά, θὰ χρησιμοποιηθοῦν σὰ μιὰ ἀνεξάντλητη πηγὴ φωτὸς καὶ θερμότητος. Μιὰ μέρα, ἡ ἀποθῆκες τῶν ἀτμομηχανῶν, ἀντὶ μὲ κάρβουνα, θὰ γεμίζουνε μὲ τὰ δυὸ αὐτὰ ἀέρια, συμπυκνωμένα. Ἔτσι φόβος δὲν ὑπάρχει. Τὸ νερὸ εἶνε τὸ κάρβουνο τοῦ μέλλοντος!

— Ἤθελα νὰ ζοῦσα νὰ τὤβλεπα! εἶπε ὁ ναύτης.

— Τί νὰ σοῦ κάνω, Πέγκροφ μου, ποῦ ξύπνησες πολὺ νωρίς; τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Νάβ.

Ἡ συνομιλία δὲν ἐσταμάτησε μὲ τὴν ἀστεία αὐτὴ παρέμβασι τοῦ μαύρου, ποῦ τοὺς ἔκαμε νὰ γελάσουν, ἀλλὰ μὲ κάτι γαυγίσματα τοῦ Τόπ, ξαφνικὰ καὶ παράξενα, σὰν ἐκεῖνα ποῦ ἀνησυχοῦσαν κάθε τόσο τὸ μηχανικό. Γαυγίζων ἔτσι ὁ σκύλος, ἔφερνε βόλτες στὸ πηγάδι, ποῦ ἦταν στὴν ἄκρη τοῦ ἐσωτερικοῦ διαδρόμου.

— Τί ἔπαθε πάλι ὁ Τόπ; ρώτησε ὁ Πέγκροφ.

— Κι' ὁ Ζοῦπ φαίνεται πολὺ ἀνήσυχος, ἐπρόσθεσε ὁ Χάρμπερτ. Ἀκοῦστε πῶς γρυλλίζει.

Ἀλήθεια, καὶ τὰ δυὸ κατοικίδια τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ, ὁλόγυρα στὸ πηγάδι, ἐφαίνοντο μᾶλλον ἀνήσυχα, φοβισμένα, παρὰ θυμωμένα.

—Εἶνε φανερό, εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπίλετ, ὅτι αὐτὸ τὸ πηγάδι συγκοινωνεῖ ἀπευθείας μὲ τὴ θάλασσα κι' ὅτι κάποιο θαλασσινὸ ζῶο ἔρχεται κάθε τόσο νἀνασαίνη στὸν πυθμένα του.

—Δὲν βλέπω κι' ἄλλη ἐξήγησι,

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 409.

ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης. Ἔλα, Τόπ! ἡσυχία τώρα!.. Καὶ σύ, Ζοῦπ, πήγαινε γρήγορα στὴν κάμαρά σου.

Ὁ πίθηκος κι' ὁ σκύλος ἐσώπασαν. Κι' ὁ μὲν Ζοῦπ πῆγε νὰ κοιμηθῆ, ὁ Τόπ ὅμως ἔμεινε στὴ σάλα, ὅπου, 'ς ὅλο τὸ διάστημα τῆς βραδυᾶς, ἐξακολούθησε νὰ γαυγίζη ὑπόκωφα.

Τὸ ἐπεισόδιο λησμονήθηκε, ἀλλὰ τὸ μέτωπο τοῦ μηχανικοῦ εἶχε συννεφιάσει...

Ὡς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου, ἡ θερμοκρασία δὲν κατέβηκε περισσότερο ἀπὸ 13 βαθμοὺς κάτω ἀπ' τὸ μηδέν. Ὁ χειμῶνας αὐτὸς ἦταν λιγώτερο δριμὺς ἀπὸ τὸν προηγούμενό. Ἀλλ' ἂν τὸ κρῦο δὲν ἦταν τόσο φοβερό, ἡ τρικυμίες κι' ἡ θύελλες δὲν ἔπαυαν. Πολλὲς φορὲς ἡ ἐξαγριωμένη θάλασσα ἔβαλε σὲ κίνδυνο τὰ Καμίνια. Καὶ πελώρια, τεράστια κύματα κτυποῦσαν τὰ τείχη τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ. Τὸ θέαμα ἦταν ἄγριο ἀλλὰ μεγαλοπρεπέστατο κι' οἱ ἄποικοι, ἀπὸ τὰ παράθυρά τους, τὸ κύτταζαν, θαυμάζοντες τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ὠκεανοῦ. Ὁ θυμός του ἐσκέπαζε μαρρισμένα νερὰ ὅλο τὸ ἀκρογιάλι, τόσο πολύ, ὥστε ὁ γρανίτινος τοῖχος ἐφαίνετο τώρα σὰ νἀβγαίνε ἀπὸ τὴ θάλασσα.

Μὲ τὴς θύελλες αὐτές, ἦταν δύσκολο νὰ περπατοῦν στοὺς δρόμους τοῦ νησιοῦ, ἐπικίνδυνο μάλιστα, γιατὶ συχνὰ ξερριζώνοντο κ' ἔπεφταν μεγάλα δένδρα. Ἐ, τούτος οἱ ἄποικοι, μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα τοὐλάχιστο, πήγαιναν στὴ στάνη. Εὐτυχῶς ποῦ τὴν ἐπροστάτευε ἀρκετὰ ὁ Φραγκλίνος, τὸ μεγάλο βουνό, κι' ὁ ἄνεμος ἐκεῖ δὲν εἶχε τόση δύναμι, ὥστε νὰ ρίξη τὰ δένδρα της, τὴς παράγκες της καὶ τὸν φράκτη. Ἡ αὐλὴ ὅμως, τὸ πτηνοτροφεῖο, ποῦ ἦταν στὸ ὁπόπεδιο τῆς Τερψιθέας κ' ἐπομένως πιὸ ἐκτεθειμένο στὴ μανία τοῦ ἀνέμου, ἔπαθε ζημίες σημαντικές. Δυὸ φορὲς ἔφυγε ἡ σκεπὴ τοῦ περιστεριῶνα κι' ὁ φράκτης γκρεμίσθηκε. Αὐτὰ ὅλα ἔπρεπε νὰ ξαναγίνουν στερεώτερα, γιατὶ ἡ νῆσος Λίγκολν εὑρίσκετο στὰ χειρότερα μέρη τοῦ Εἰρηνικοῦ. Θἄλεγες, ὅτι ἦταν τὸ κέντρο μεγάλων κυκλώνων, ποῦ τὴν ἔδερναν ἀπ' ὅλες τὴς μεριές.

Ἀλλὰ τὴν πρώτη ἑβδομάδα τοῦ Αὐγούστου ἡ κακοκαιρία λιγόστεψε καὶ σιγὰ-σιγὰ ἡ ἀτμόσφαιρα ξαναβρῆκε τὴ γαλήνη της, ποῦ θἄλεγες ὅτι τὴν εἶχε χάση γιὰ πάντα. Τὸ κρύο ὅμως ἔγεινε δριμύτερο· ἔφθασε τοὺς 22 κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Στὴς 3 τοῦ μηνός, οἱ ἄποικοι ἔκαμαν μιὰ ἐκδρομὴ ὡς τὸ βάλτο τῶν Ταδόρνων. Οἱ κυνηγοί μας εἶχαν ἐπιθυμήση κυνῆγι τοῦ νεροῦ, κι' ὄχι μόνο ὁ Γεδεὼν Σπίλλετ κι' ὁ Χάρμπερτ, ἀλλὰ κι' ὁ Πέγκροφ κι' ὁ Νάβ κῆγαν νὰ σκοτώσουν ἀγριόπαπιες. Μόνο ὁ Κύρος Σμίθ, προφασισθεὶς κάποια ἐργασία, ἔμεινε στὸ Γρανίτινο Παλάτι.

Οἱ κυνηγοὶ ἐπρόκειτο νὰ γυρίσουν τὸ βράδυ. Ὁ Τὸπ κι' ὁ Ζοῦπ τοὺς συνώδευαν. Ὁ μηχανικὸς τοὺς ξέβγαλε ὡς τὸ γεφῦρι τῆς Εὐχαριστίας καί, ἀφοῦ τὸ σήκωσε, γύρισε στὸ σπίτι, γιὰ νὰ ἐκτελέση μόνος κάποιο σχέδιο, ποῦ τὸ μελετοῦσε πρὸ καιροῦ.

Τὸ σχέδιό του ἦταν νὰ ἐξερευνήση τὸ μυστηριῶδες πηγάδι. Γιατὶ ὁ Ζοῦπ τὸ τριγύριζε τόσο συχνά; Γιατὶ ἐγαύγιζε ἔτσι παράξενα κοντά του; Γιατὶ ἀνησυχοῦσε μαζί του κι' ὁ Ζοῦπ;... Τὸ πηγάδι ἐκεῖνο εἶχε κι' ἄλλες διακλαδώσεις, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κάθετη συγκοινωνία του μὲ τὴ θάλασσα; Νὰ τί ἤθελε νὰ μάθη, τώρα ποῦ ἦταν μόνος, ὁ Κύρος Σμίθ;

Εὔκολο ἦταν νὰ κατεβῆ ὡς τὸν πυθμένα μὲ τὴ σχοινένια σκάλα, ποῦ δὲν τὴν χρησιμοποιοῦσαν πιὰ ἀφότου ἔκαμαν τὸν ἀνελκυστῆρα. Τὴν ἐκουβάλησε λοιπὸν ὡς τὸ πηγάδι, τὴν ἔδεσε καλὰ ἀπὸ τὸ στόμιό του καὶ τὴν κρέμασε μέσα. Ἔπειτα ἄναψε ἕνα φανάρι, πῆρε ἕνα ρεβόλβερ, ζώσθηκε ἕνα μαχαῖρι κι' ἄρχισε νὰ κατεβαίνη.

Παντοῦ, τὸ τοίχωμα ἦταν ἀδιάκοπο· ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὅμως ὁ βράχος παρουσίαζε μερικὲς προεξοχές, ποῦ μὲ τὴ βοήθειά τους ἕνας εὐκίνητος ἄνθρωπος θὰ μποροῦσε νἀνεβῆ ἀπὸ κάτω ὡς τὸ στόμιο τοῦ πηγαδιοῦ. Αὐτὴ τὴ σκέψι ἔκαμε ὁ μηχανικός· ἀλλὰ ὅσο κι' ἂν ἐξέτασε μὲ τὸ φανάρι τὴς προεξοχὲς ἐκεῖνες, δὲν εἶδε κανένα ἴχνος, κανένα σπάσιμο, ποῦ νὰ μαρτυροῦσε ὅτι εἶχαν κάποτε χρησιμοποιηθῆ ὡς σκαλοπάτια.

Ὁ Κύρος Σμίθ κατέβηκε πιὸ βαθειά, φωτίζων ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ τοιχώματος. Δὲν εἶδε τίποτα ὕποπτο.

Ὅταν ἔφθασε στὰ τελευταῖα σκαλιὰ τῆς ἀνεμόσκαλας, αἰσθάνθηκε τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, ποῦ ἐκείνη τὴν ὥρα ἦταν ἡσυχωτάτη. Οὔτ' ἐκεῖ κάτω, οὔτε σὲ κανένα ἄλλο σημεῖο τοῦ πηγαδιοῦ δὲν ἐφαίνετο τρύπα, δὲν ἀνοίγετο δίοδος μέσα στὸν ὄγκο τοῦ γρανίτη. Ὁ Κύρος Σμίθ κτύπησε τὸ τοίχωμα μὲ τὴ λαβὴ τοῦ μαχαιριοῦ του κι' ὁ ἦχος μαρτύρησε ὅτι ὁ γρανίτης ἦταν συμπαγής. Κενὸ δὲν ὑπῆρχεν. Ἄνθρωπος ἢ ζῶο θἄταν ἀδύνατο νὰ τὸν διασχίση, νὰ τὸν διαπεράση. Γιὰ νὰ φθάση κανεὶς στὸν πυθμένα τοῦ πηγαδιοῦ καὶ νἀνεβῆ ἔπειτα ὡς τὸ στόμιό του, δὲν εἶχε ἄλλο δρόμο ἀπὸ τὸ κανάλι ἐκεῖνο ποῦ τὸ ἔκανε νὰ συγκοινωνῆ μὲ τὴν θάλασσα, κάτω ἀπὸ τὸ βραχῶδες ἔδαφος τῆς ἀκρογιαλιᾶς, καὶ τὸ κανάλι αὐτὸ ἦταν πάντα γεμᾶτο νερὸ· ἐπομένως μόνο θαλασσινὰ ζῶα μποροῦσαν νὰ τὸ περάσουν.

Ἀλλὰ ποῦ ἔφθανε αὐτὸ τὸ ὑπόγειο κανάλι, σὲ πιὸ σημεῖο τῆς ἀκτῆς καὶ σὲ τί βάθος μέσ' στὸ νερό;

Τὸ πρόβλημα ἦταν ἄλυτο.

Ὁ Κύρος Σμίθ, ἀφοῦ τελείωσε τὴν ἐξερεύνησί του, ἀνέβηκε, τράβηξε τὴ σκάλα, σκέπασε τὸ πηγάδι καὶ σκεπτικὸς ξαναγύρισε στὴ μεγάλη σάλα τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ.

«Δὲν εἶδα τίποτα, ἔλεγε μόνος του· καὶ ὅμως κάτι εἶνε κεῖ μέσα!».

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΑ' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΤΟΥ Β' ΜΕΡΟΥΣ

[Ἡ συνέχεια εἰς τὸν ἑπόμενον τόμον]

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

XCVII

Πουλάκι ἀθῶο φτεροχτυπᾷ
μπρὸς 'στοῦ κλουβιοῦ τὴν ἄκρη
κι' ἔχει τὸ σύρμα γιὰ κλαρί,
γιὰ ποτάμι τὸ δάκρυ·
μὰ πότε ὁ σκλάβος θὰ λυθῆ
καὶ ποῦ θὰ φτερουγίση,
μὲ τὰ φτερὰ ποὺ ἀποζητᾷ
τ' ἀτσάλι νὰ λυγίση;

XCVIII

Ἀψῖδες, πύργοι, ἀκρόστυλα,
σινιάλα ὠχρὰ καὶ μαῦρα
ἀντίκρυ πλέουν βαριὰ-βαριὰ
'στὴ νοτισμένην αὔρα...
Κι' ἐδῶ σιμά μου ἡ ἀμυγδαλιὰ
τὰ φύλλα ἀπαλοσείνει,
σὰν νὰ λυγάη σὲ προσευχὴ
γεμάτη εὐγνωμοσύνη...

XCIX

Πέσε καὶ σύ, ἄστρο στερνό,
πέσε καὶ σὺ 'στὸ κῦμα,
χλωμὸ καντήλι νὰ γενῆς
'στὼν γαναγίων τὸ μνῆμα·
θὰ πέσης, ὅσο κι' ἂν σταθῆς
πλύνε τὸ θεῖο σου δάκρυ,
'στὸ κῦμα δός' το νὰ τὸ πάη
'στοῦ ἀθώου γιαλοῦ τὴν ἄκρη...

C

Ἐλᾶτε, ὦ στόνοι, ἀπ' τῶν δασῶν
τὴν πληγωμένη ἀγέλη,
πνοές, ποὺ ἀπ' τ' ἀγριο ράμφος της
θύελλα βαθειὰ σᾶς στέλλει!
Ἔλα, βιολέττινη ἀστραπή!
κ' ἡ θεία σου ἀνθοπλημμύρα
ὦ, ἂς μοῦ στολίση τὴν καρδιὰ
ποὺ ἐσύντριψεν ἡ Μοῖρα!

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς Σάββατον

ἀρχίζει εἰς τὴν «Διάπλασιν»:

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

τοῦ Ο' NEVES

"ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ,,

ΜΕ ΧΙΟΝΙΑ, ΜΕ ΛΥΚΟΥΣ, ΜΕ ΑΝΕΣΤΑΣ

Ἥρωές του δύο νεαροὶ Ἀγγλόπαιδες, ὁ Δόναλδ καὶ ὁ Δάγκλας Γκρέϋ, εἰς ἕνα χωριουδάκι τῶν Πυρηναίων.—Ὁ θεῖος των στρατηγὸς Μπόλδ.—Ὁ διάσημος ἐξερευνητὴς λόρδος Ράμπληντον. Ὁ ἐπικεκηρυγμένος λῃστὴς Ρουῦ Μπλάσκος.—Ὁ ἐχθρός του Πέτρος Λεμπόν. Ὁ μικρὸς Παῦλος, κτλ. κτλ.

Θαυμάσιον μυθιστόρημα, τοῦ εἴδους τῆς «Βεντέττας», ἀλλ' ἀκόμη ἀνώτερον, ὡραιότερον, συγκινητικώτερον, ἀληθινὸν ἀριστούργημα.

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ MARIE GIRARDET]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Καθεμέρα, ἅμα ἐτχόλαζε ἀπὸ τὸ Λύκειο, ὁ Πετράκης γύριζε στὴν ὁδὸν Εἰρήνης. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ κατάστημα, στὴ σοφίτα σχεδὸν τοῦ σπιτιοῦ, ὁ πατέρας του κρατοῦσε μιὰ μικρὴ κατοικία, ὅπου ἀνέβαινε μόλις ἄκουγε τὸν γυιό του.

Ἔτσι περνοῦσαν κ' οἱ δυὸ ἡμέρες εὐτυχισμένες.

Ὁ Ἀντωνάκης.

Μιὰ Κυριακή, ἐνῷ ἔκαναν τὸν περίπατό τους στὴν προκυμαία, εἶδαν νὰ τρέχῃ πρὸς αὐτοὺς ἕνα παιδί, ἕνα μικρὸ παιδὶ μὲ ἄγρια καστανὰ μαλλιὰ καὶ μὲ μάγουλα κόκκινα σὰν ντομάτες.

— Ἀντωνάκη !.. ἐφώναξε ὁ Πετράκης.

— Πετράκη !... ἐφώναξε ὁ μικρός, ποὺ ἦταν πραγματικῶς ὁ γυιὸς τοῦ καπετὰν Φουσσάρ.

Τὰ δυὸ παιδιὰ ἀγκαλιάσθηκαν κ' ἐφιλήθηκαν μὲ μεγάλη διάχυσι. Ἔπειτα ὁ Ἀντωνάκης ἐκύτταξε τὸν κ. Μπερώ

— Εἶνε ὁ πατέρας σου;... εἶπε. Ἄ, πῶς χαίρω ποῦ τὸν ξαναβρῆκες !...

Ἀλλὰ τὸ πλατὺ χαμόγελο ποὺ ἐφώτιζε τὸ στρογγυλὸ πρόσωπό του σβύσθηκε ἀμέσως καὶ μιὰ ἔκφρασι μελαγχολικὴ διαδέχθηκε τὴ χαρούμενη.

— Γιατὶ εἶσαι λυπημένος, Ἀντωνάκη; ρώτησε ὁ Πετράκης. Σοῦ συμβαίνει τίποτα ;

— Ἔ, ναί ! ἀποκρίθηκε ὁ μικρὸς Φουσσάρ. Ἦλθε καὶ μένα ἡ σειρά μου νὰ μὴν εἶμαι εὐτυχής...

— Μπᾶ !... Μὰ γιατί ;

— Νά, ὁ μπαμπᾶς μου ἔσπασε τὸ πόδι του ... δὲν ταξειδεύει τώρα πιά... τὸν ἔχουμε στὸ νοσοκομεῖο.

— Ἐσὺ λοιπὸν ὁδηγεῖς τὴν μαούνα ;

— Ἄ, ὄχι... Καθόμαστε στὸ ξενοδοχεῖο Μπὸν Ρεκὸ ἡ μαμμά μου κ' ἐγώ. Ἦταν πιὸ καλὰ βέβαια στὴ μασόνα μας καὶ στὸ Σηκουάνα, παρὰ στὸ σκοτεινὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ !.. Ἀφίνω δὰ ποῦ ἡ μαμμὰ ὅλο κλαίει, γιατί, καθὼς τὸ λέει, βρῆκε τὸν πάτο στὸ πουγγί της.

— Δὲν ἔχει δηλαδὴ χρήματα ; ρώτησε ὁ Ἀντωνάκης.

— Πῶς νάχῃ ἀφοῦ τελείωσαν ; Δὲν ἀκοῦς ; βρῆκε τὸν πάτο.

Κι' ὁ Ἀντωνάκης ἐσκούπισε μὲ θυμὸ δυὸ δάκρυα, ποῦ, χωρὶς νὰ θέλῃ, ἔτρεξαν ἀπὸ τὰ μάτια του. Γιατ' ἦταν καὶ περιφανὸ τὸ καλὸ παιδὶ καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν βλέπουν οἱ ἄλλοι νὰ κλαίῃ τὴ φτώχεια του...

Ὁ Παῦλας Μπερὼ θυμήθηκε τότε, ὅτι ἡ οἰκογένεια Φουσσὰρ εἶχε βοηθήσῃ πολὺ τὸν γυιό του. Ἡ στιγμὴ νὰ τοὺς ξεπληρώσῃ τὴν εὐεργεσία εἶχε ἔλθῃ. Καὶ ἴσα-ἴσα κάποιος φίλος του, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ λείψῃ δυὸ-τρεῖς μῆνες, ζητοῦσε φύλακα γιὰ τὴ βίλλα του, ποὺ ἦταν σὲ μιὰ ἐξοχὴ τοῦ Παρισιοῦ, στὸ

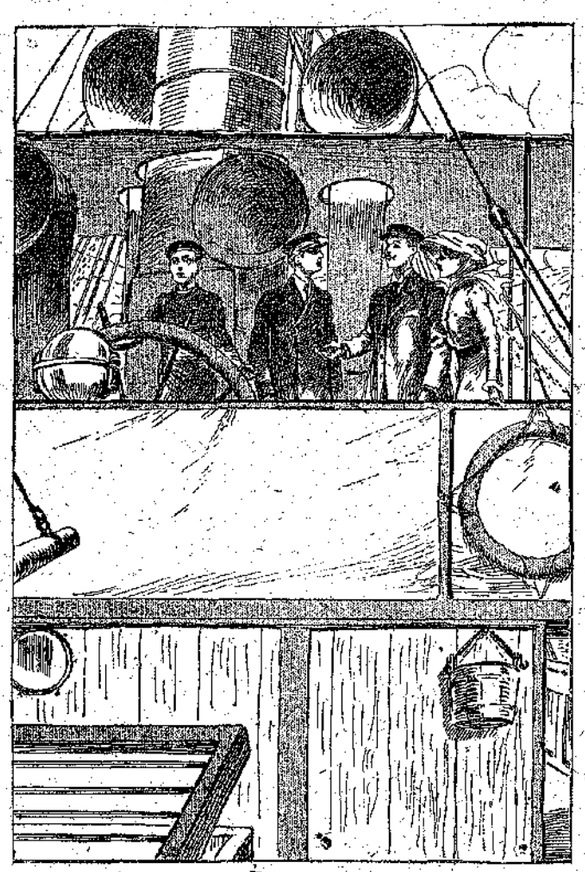

«—Ἴσα ὤ; τὴν Ρουένη, καλέ μου Ἀντώνη». (Σελ. 417, στ. γ'.)

Μεντόν. Ἡ κυρὰ Φουσσὰρ λοιπόν, ποὺ ὁ Πετράκης τοῦ τὴν εἶχε παραστήσῃ ὡς καλὴ καὶ δραστήρια γυναῖκα, ἦταν πολὺ κατάλληλη γιὰ τὴ θέσι ἐκείνη.

—Ἄκουσε, μικρέ μου φίλε, εἶπε ὁ κ. Μπερὼ στὸν Ἀντωνάκη μὴν κλαῖς, μόνο πές στὴ μητέρα σου νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ βρῇ μεθαύριο τὰπόγεμα. Ἴσως θὰ μπορέσω νὰ τῆς κάμω μιὰ καλὴ πρότασι.

Κ' ἔδωκε στὸν μικρὸ τὸ ἐπισκεπτήριό του.

Πραγματικῶς, ὁ κ. Μπερὼ ἐσύστησε στὸν φίλο του τὴν κυρὰ-Φουσσὰρ γιὰ νὰ τοῦ φυλάῃ τὴ βίλλα. Ἔτσι ὁ Ἀντωνάκης μὲ τὴ μητέρα του ἐγκαταστάθηκαν ἐ' ἕνα ὡραῖο κτῆμα, στοὺς κατάφυτους λόφους τοῦ Μεντόν. Ἐκεῖ περίμεναν νὰ γυρίσουν πιὸ εὐτυχισμένες ἡμέρες καὶ μάθαιναν, ἀκόμη μιὰ φορὰ στὴ ζωή τους, ὅτι τὸ εὐεργέτημα δὲν χάνεται ποτέ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Πέρασαν δέκα χρόνια.

Ὁ Πετράκης Μπερώ, ἀφοῦ τελείωσε τὸ Λύκειο κ' ἔδωκε ἐξετάσεις, μπῆκε στὸ Πολυτεχνεῖο. Θὰ γίνῃ μηχανικός. Ὁ πατέρας του, συνέταιρος πάντα τοῦ Οἴκου Καντέν, ἔκαμε μιὰ καλὴ περιουσία. Ὁ Πετράκης ὅμως εἶχε ἐργασθῆ μὲ τόσο ζῆλο, ὥστε ὁ γιατρὸς τοῦ ἐπέβαλε νὰ ἀναπαυθῆ μερικὲς ἑβδομάδες. Πατέρας λοιπὸν καὶ γυιὸς ἐπῆγαν νὰ περάσουν μαζὶ αὐτὲς τὶς ἑβδομάδες στὶς ἀκτὲς τῆς Νορμανδίας. Τοὺς ξαναβρίσκουμε τώρα στὴ Ντωβίλλη, στὴν παραλία ὁδὸν Κοντὼ-Μπερόν, μὲ τὰ ὡραῖα μαγαζιὰ καὶ τὸ πλῆθος ποὺ τριγυρίζει. Ἀπὸ τὸ πλῆθος αὐτό, ὁ Πετράκης ξεχωρίζει καὶ παρακολουθεῖ μὲ τὰ μάτια μιὰ σιλουέττα ντυμένη μὲ ἄσπρη μουσελίνα. Ὁ λαιμός της εἶνε κάτασπρος καὶ κάτω ἀπὸ τὸ καπέλλό της φαίνονται μαλλάκια χρυσᾶ.

—Κύτταξε, μπαμπᾶ, τί ὠμορφο κορίτσι ! λέει ὁ Πετράκης.

Ἡ ξένη γυρίζει... Μπᾶ ! ποῦ ξαναεῖδε ὁ Πετράκης τὸ λεπτὸ ἐκεῖνο προσωπάκι καὶ τὰ φωτεινὰ ὁλογάλανα μάτια ;... Ἐκείνη ὅμως, μ' ὅλη τὴν ἀποστασι, μ' ὅλα τὰ περασμένα χρόνια, ἀναγνωρίζει ἀμέσως ἐκεῖνον ποὺ ἡ καρδιά της δὲν εἶχε ξεχάσῃ ποτέ. Προχωρεῖ μ' ἁπλωμένο τὸ χέρι.

—Πετράκη ;... δὲν γνωρίζεις λοιπὸν τὴ Βιολέττα ;...

Τί γαρά !

Ὁ Πετράκης σκύβει καὶ τῆς φιλεῖ μὲ σεβασμὸ τὰ δακτυλάκια ποῦ τοῦ προσφέρει. Ὁ κύριος κ' ἡ κυρία Λακρουᾶ, ποὺ εἶχαν σταθῆ λίγα βήματα πάρα πέρα, πλησιάζουν τὴν κόρη τους. Χρειάσθηκε νὰ τοὺς ξαναπαρουσιάσῃ αὐτὴ τὸν Πετράκη Μπερώ, γιατ' ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀναγνωρίσουν στὸν ὡραῖο νέο, τὸ παιδάκι ποὺ φιλοξένησαν ἄλλοτε στὴ θαλαμηγό. Γνωρίστηκαν καὶ μὲ τὸν πατέρα του κι' ὅλοι μαζὶ ἐξακολούθησαν τὸν περίπατό τους.

Ἀπὸ τότε ἦταν ἀχώριστοι.

Ὁ Πετράκης κ' ἡ Βιολέττα εὕρισκαν καὶ τώρα τόση εὐχαρίστησι ὁ ἕνας στὴ συντροφιὰ τῆς ἄλλης, ὅση καὶ τότε ποῦ ἔπαιζαν στὸ κατάστρωμα τῆς «Ἀριάδνης». Τὰ παιχνίδιά τους εἶχαν ἀλλάξῃ, ἡ ἀμοιβαία ὅμως συμπάθεια ἔμεινε ἡ ἴδια.

Ἐπιτέλους, μιὰ μέρα, ὁ Πετράκης Μπερὼ ζήτησε ἀπὸ τὴ φίλη του νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἑνώσῃ τὴν τύχη του μὲ τὴν δική της. Ἔτσι ἡ Βιολέττα μπόρεσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρο ποῦ ἔτρεφε ἀπὸ τότε, ποῦ μικρὴ παιδούλα, παρακαλοῦσε τὸν Πετράκη νὰ μὴν τὴν ἀφίσῃ ποτέ, ποτέ...

Οἱ ἀρραβῶνες ἔγειναν στὴ Ντωβίλλη κι' ὁ γάμος στὸ Παρίσι. Ἡ «Ἀριάδνη» δὲν ὑπῆρχε πιά, ἀλλὰ εἶχαν νοικιάσῃ μιὰν ἄλλη θαλαμηγὸ μεγαλείτερη, ὡραιότερη καὶ τὸ γαμήλιο γεῦμα ἔγεινε μέσα στὸ κλοῖο, εἰς ἀνάμνησι τῆς μικρῆς ἄρρωστης καὶ τοῦ ἔρημου παιδιοῦ, ποῦ εἶχαν γνωρισθῆ μιὰ φορὰ ἐ' ἕνα κατάστρωμα, γιὰ νὰ ἑνωθοῦν κατόπιν 'ς ὅλη τους τὴ ζωή.

Ἕνα ὡραῖο ἀπόγευμα τοῦ Σεπτεμβρίου, τὸ ἀτμόπλοιο ἔσχισε τὰ νερὰ τοῦ Σηκουάνα, φεύγοντας γιὰ τὴν Μάγχη, τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ τὴν νῆσο Μαδέρα, ποῦ ἡ Βιολέττα ἤθελε νὰ τὴν ξαναεπισκεφθῆ μὲ τὸν ἄντρα της, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη ποῦ τὸ γλυκό της κλίμα τὴν εἶχε γιατρέψῃ.

Ὁ κυβερνήτης τῆς θαλαμηγοῦ, μὲ τὸ κασκέτο του, μὲ τὴ στολή του, ἦλθε νὰ λάβῃ διαταγές. Ἦταν ἕνας νέος λίγο μικρότερος ἀπὸ τὸν Πετράκη, ψηλός, κατάξανθος, μὲ ἄγρια μαλλιὰ καὶ μὲ ζωηρὰ μάτια.

Κι' ὁ Πετράκης, ἀφοῦ συμβουλεύθηκε τὴ Βιολέττα, τοῦ εἶπε :

—Θὰ πᾶμε ἴσια ὡς τὴ Ρουένη, καλέ μου Ἀντώνη.

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΤΕΛΟΣ

ΤΟΥ «ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
17ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

[Ἴδε Διάπλασιν τοῦ 1916, σελ. 354.]

Πρῶτο-πρῶτα πρέπει νὰ ἐκφράσω τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλους ὅσοι ἐξεσπάθωσαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Βλέπετε ὅτι εἶνε πολλοὶ κι' ἐξεσπάθωσαν καλά. Κανὲν ἄλλο ἔτος τὸ Ξεσπάθωμα δὲν ἐπῆγε καλλίτερα. Κ' ἔτσι ἔπρεπε, διότι καὶ κανὲν ἄλλο ἔτος δὲν εἶχα τόσην ἀνάγκην, ὅσην τὸ 1917.

Μόνον, καθὼς πηγαίνουν τὰ πράγματα, τὸ 1918 θὰ ἔχω περισσοτέραν. Ἀλλ' ἀκριβῶς γι' αὐτό, τὸ Ξεσπάθωμα τοῦ 1918 πρέπει νὰ εἶνε ἀκόμη ζωηρότερον. Μὴ νομίσετε ὅτι μόνον μὲ τὰς εἰσφορὰς διὰ τὴν Ἐπάρκειαν θὰ μπορέσω νὰ τὰ βγάλω πέρα. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς πῶ ὅτι σήμερα, μόνον ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ χαρτιοῦ, τοῦ τύπου καὶ τῶν εἰκόνων, πρέπει νὰ ἐξοδεύω ἐτησίως ***12.000 δραχμὰς περισσότερον*** ἀπ' ὅ,τι ἐξόδευα τὸν καιρὸν ποῦ ὥριζα τὴν συνδρομὴν 8 καὶ 10 δραχμάς. Φανταστῆτε τώρα ὅλα τὰ ἔξοδά μου καὶ κρίνετε ἂν μὲ τὸ νὰ εἰσφέρῃ καθένας ἀπὸ 2 ἢ 4 δραχμάς, εἶνε δυνατὸν νὰ καλυφθοῦν ! Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν ἡ Ἐπάρκεια, διὰ νὰ ἡσυχάσετε. Χρειάζεται καὶ Ξεσπάθωμα, — προπάντων Ξεσπάθωμα. Δι' αὐτὸ εἶμαι βεβαία, ὅτι φέτος θὰ καταβάλλετε ὅλον σας τὸν ζῆλον καὶ ὅτι τὸ Ξεσπάθωμα τοῦ 1918 θὰ ὑπερβῇ εἰς ἀποτελέσματα, εἰς ἀπόδοσιν συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν, ὅλα του τὰ προηγούμενα.

Εἰς τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα ἀποτελέσματά, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγεῖται Σ, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα ὑπὸ τοῦ διαγωνιζομένου εἰς Ξηφδρομητάς· οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγεῖται Α, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα εἰς Ἀγοραστάς.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἀνδρειωμένος Κουραμπιές, Α 1725 *(Κορυφαῖος τῶν Μονάδων)*.

Σύλλογος Κρήτη, Σ 182+Α 1581=1713 *(Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων)*.

Κυματοθραύστης Βράχος, Σ 117+Α 1543=1660. *Ὁμὰς Κυνηγέτιδος Ἀρτέμιδος* καὶ *Ἀνθοσπαρμένης Χίου*, Α 1353. *Ἑλληνικὴ Σημαία*, Σ 78+Α 1055=1133. *Σανδὴ Πρωκηποπούλα*, Α 1107. *Σταμάτης ὁ Παραπονιάρης*, Σ 520+Α 445=965. *Κωμικὸς Ἀριστοφάνης*, Σ 52+Α 903=955. Σύλλογος «Νίκη», Σ 52+Α 854=906. *Κόρη τῶν Κυμάτων*, Σ 26+810=836. Στ. Ι. Μακρυμίχαλος, Σ 65+Α 747=812. *Ἥρως τοῦ Σουλίου*, Σ 130+Α 655=785. Ἐλευθ. Α. Πετούσης, Α 781. *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης*, Σ 156+Α 562 = 718. Εὐγενὴς Ἱππότης, Σ 61+Α 627=688. Γεώργιος Μ. Βαλαῆς, Σ 52+Α 592=644. *Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου*, Σ 78+Α 552=630. *Ἐνδοξος Γαλλία*, Σ 78+Α 542=620. *Σύλλογος «ὁ Ἄπορος»*, Σ 91+Α 495=586. *Κλεφτόπουλο τοῦ 21*, Σ 65+Α 518=583. *Ἀπόκρημνος Βράχος*, Σ 65+Α 515=580. *Ἀγνωστος*, Σ 17+Α 547=564. Ἀριστ. Γ. Κανάκης, Α 535. Παῦλος Δημητρίου, Α 530.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Παπάκι, Α 524. *Διαβαλάκι τοῦ Ἀρσακείου*, Σ 52+Α 469=521. Στ. Χ. Καλαντζόπουλος, Α. 504. *Ἀγκάθι*, Σ 52+406=458. *Κεκρυμμένος Θησαυρός*, Α 418. Ἀντ. Ι. Λύχνος, Σ 52+Α 363=415. *Σενεμαχωτάκι*, Σ 61+Α 353=414. Σύλλογος «Ἀκικήτων», Σ 52+Α 360=412. Ἀνασ. Ρ. Ἀμπανόπουλος, Α 394. *Βαρβαρομάχος Ἑλλάς*, Α 390. Ὁμὰς Οὐρανίας καὶ Ἰωάννου Χ. Καταιβάτη, Σ 52+Α 336=388. *Θρίαμβος τοῦ Δικαίου*, Σ 130+Α 242=372. *Δευτερὰ στοὺς Σκλάβους*, Σ 26+Α 341=367. *Πατρίς*, Σ 104+Α 248=352. Πίπης Γιαμούζης, Σ 156+Α 185=341. Κωνστ. Δ. Ἐλευθερουδάκης, Α 320. *Ἥρως Βελισσαρίου*, Σ 52+Α 262=314. *Μεσσηνιακὴ Ἀκτή*, Σ 13+Α 300=313. Σωσὼ Α. Κατσούλη, Σ 312. Χρ. Ι. Παυσούσιου, Α 308. *Ἀρκουδιάρας*, Α 295. *Τιάρκος*, Σ 78+Α 216=294. Μαρία Α. Καούρα, Α 293. *Αὐτόνομος Ἤπειρος*, Α 292. Λεων. Κ. Κιρλακίτσης, Α 290.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Θέμις Ἀπόλλων Σ 260+Α 26=286. Νικολ. Φ. Καραμήτσας Α 279. *Ὑπέρασπιστὴς τῆς Σπάρτης*, Σ 91+171=262. Ἀλέξ. Κ. Θεοδωρίδης, Α 261. *Δικέφαλος Ἀετός*, Σ 260. *Νικητὴς τῆς Αὐριον*, Α 260. *Φίουστ*, Σ 52+Α 200=252. *Ἄθως*, Σ 52+Α199=251. *Ἀθάνατο Ναυτάκι* Σ 52+Α 198=250. *Ἥρως τῆς Γραβιᾶς*, Σ 13+Α232=245. *Ἐλπὶς τῆς Ἑλλάδος*, Α 245. *Βασιλεὺς τῶν Δασῶν*, Σ 52+Α 186=238. Ἀλέξ. Ἐμ. Δράκος, Σ 26+Α 211=237. *Ἀθάνατος Δόξα*, Σ 26+Α 207=233. Ἰω. Α. Πολυχρονιάδης, Α 213. *Φιλόπατρις Ἠπειρώτης* Α 209. Κωνστ. Α. Κροντηρᾶς, Α 205. Γ. Ν. Καμίτσης, Α 203. *Ἄσπρος Κόρακας*, Α. 200. Γεωρ. Φ. Ξηρουδάκης, Σ26+171=197. Ἀθαν. Ξ. Καστρογιάννης, Α 190. Εὐαγ. Κ. Ζαρόκωστας, Α 187. *Φιλτάτη Ἑλλάς*, Α. 177. Πύρρος Ο. Καλκάνης, Α. 170. *Ρωβέρος*, Α. 160, *Μικρὰ Ἀμαζών*, Α 160. Στυλ. καὶ Λεανδρ. Βισβίκης, Σ156 *Χρυσόφτερη Ἐλπίδα*, Α 156. *Ἐωσφόρος*, Α 156 Χαρίλ. Ε. Ἀντωνίου, Α 150. Νικ. Ι. Βερβίλης, Σ 52+Α 96=148. *Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος*, Σ 104+Α 43+147. *Κέρκυραϊκὴ Αὔρα*, Α 147. Δημητ. Γ. Ζαμπίρας, Σ 26+Α 120=146. Μαρία Α. Καζακοπούλου Σ 26+Α 113=139, *Τρελλὴ Ψυχή*, Α 136. *Ταϋγέτη*, Σ 82+Α 51=133. *Φωτεινὴ Σάντρη*, Α 133. Ἀγαστάσιος. Σ. Παπαδόπουλος. Α. 131. *Δαφνοστεφὴς Βασιλεύς*, Α 131. Νικ. Χρ. Βάχλας. Α 128. *Μαθουσάλας*, Α. 120. *Μικρὸς Σουλιώτης*, Σ 117. *Μία Τρελλούλα*, Α 116. *Ἴρις*, Σ52+Α 63=115. *Πειραικτήριον*, Σ104+Α9=113. Λάζαρος Δημάρατος, Σ52+Α58=110. *Ναπολέων Α'*, Α 109. Στ. Στεφάνου, Α 109. *Μαριατοπούλα*, Α 108. *Σπινθὴρ τῆς Ἐλευθερίας*, Α 106 *Βωμὸς τῆς Ἐλευθερίας*, Σ 104. *Λυδίας Λίθος*, Σ 104. *Βοσκοπούλα τοῦ Πηλίου*, Σ 104. *Δάφνης Κλωνάρι*, Σ 104. *Μυρσίνη*, Σ 52+Α 52=104. *Νεράϊδα τοῦ Βοσπόρου*, Σ 104. Νικ. Ε. Ναλπάντης, Σ 104. *Χάνι τῆς Γραβιᾶς*, Σ 104. *Ναυτάκι τῆς Δήμνου*, Α 104. Δημ. Χ. Φλωράτος. Α 104. *Φτωχὸ Χαμομηλάκι*, Α 100. *Διάτην Ἀστήρ*, Α 98. Σύλλογος «Ἄρης», Σ 39+Α 58=97. Ν. Ι. Σταυρόπουλος, Α 97. *Ἔφηβος Ἑρμῆς*, Σ 52+Α 44=96. *Κοῖνον τῶν Κοιλάδων*, Σ 52+Α 39=91. *Ἑλληνικὸ Χῶμα*, Α 90. Γεωρ. Ν. Παπαστάθου, Σ 26+Α 59=85. *Τρελλὸ Κοσμιτάκι*, Σ 52+Α 33=85. *Ἴνδαλμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, Σ 26+Α 56=82. *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, Α 82. *Δενδρύδες*, Α 82. Πέτρος Χ. Θεοφανόπουλος, Α 80. *Αὔρα τῆς Σαπφοῦς*, Σ 78. *Παγωνὸ Διαβολάκι*, Σ 65+Α 12=77. *Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες*, Α 75. *Ἐθνοφύλαξ*, Α 75. Δ. Γ. Ζάρβονος. Α 68. *Φιλόμουσον Διαβολάκι*, Α 67. Ἀχιλλεὺς Κ. Αἰμιλιανίδης, Σ 65. Ἀθ. Π. Ρεμπουτζάκος, Α 64. *Γλυκὺ Πορτοκάλι*, Σ 26+Α 29=55. Μιχ. Σ. Μιχαηλίδης, Α 55. Ἐμ. Ν. Βεργίκος, Α 55. Ἀντ. Ν. Παβέλλας, Α 54. *Νίκη*, Σ 13+Α 40=53. *Ἐλευθερία ἢ Θάνατος*, Σ 52. *Κυκλαμιά*, Σ 52. *Χρυσαυγή*, Σ 52. *Ἀστὴρ τῆς Νίκης*, Σ 52, Πρόσφυξ, Σ 52. Θεμ. Π. Κουρουσόπουλος, Σ 52, *Ἱερολοχίτης*, Σ 52, Ἀθηνᾶ Ν. Φραγκούλη, Σ 52, *Σαπφὼ* Σ 52. *Γκραζιέλλα*. Σ 52. Χαρ. Δ. Ἀστερᾶς, Σ 52. Θεοδ. Β. Λόγης, Σ 52. *Γῆ τῆς Ἑλλάδος*, Σ 52. Κωνσταντῖνος Ι. Μαμάης, Σ 52. Ἀν. Μαρούδας, Σ 52. *Ἔλλην Νικητής*, Σ 52. Καλλιόπη Παπαγιάννου, Σ 52. *Δοξὲ τῆς Ἠπείρου*, Σ 52. *Παγκόσμιο Ὄνειρο*, Σ 52. *Εὐελπὶς Νέος*, Σ 52. Σύλλογος «Κυπριακὸς Πόθος», Σ 52. Ἔλλη Α. Παπαγεωργίου, Σ 52. *Φαίδρα*, Σ 52. *Γενναία Μελλισοουργιώτισσα*, Σ 52. Ἀποστ. Ἰορδάνου, Σ 52. *Νικηφόρον Ἔτφος*, Σ 52. *Σεβασμένος Δόρδος*, Σ 52. *Μανόν*, Σ 52. *Ἔνδοξος Ὕδρα*, Σ 52. *Ἀνοικτὸ καρδος*, Σ 52. Βασιλικὴ Κεφάλα, Σ 52. *Δοξασμένο Εἰκοσιένα*, Α 52. *Μαγνητικὴ Βελόνη*, Α 51. *Ἀκτή*, Α 48. *Τρελλὸς Κεφαλωνίτης*, Α 44. Ναυσικὰ Πουλιέζου, Α 44. Ἠλούσιος Φουκαρᾶς, Α 43. *Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος*, Α 42. Ἀλεξ. Α. Τσάκος,

Α 42. *Ὕμνος τῆς Ἐλευθερίας*, Α 41. Α 42. Π.Γ. Φούφας, Α 36. Φιλ. Α. Σαλλίμπας, Α 28. *Ἑλληνική Καρδία*, Σ 26. *Ἕλλην τοῦ Ὀλύμπου*, Σ 26. *Μυγκέ*, Σ 26. *Παιδική Χαρά*, Σ 26. Δημ. Ἰωαννόπουλος, Σ 26. *Ἡρωΐς τῶν Ἀκροκεραυνίων*, Σ 26. Α. Μ. καὶ Α. Π. Καρπέτης. Σ 26. Χαρ. Χρ. Φλουδόπουλος, Α 26 Ἰωάν. Ν. Σπηλιόπουλος, Α 25. Λίνα Π. Σπάρη Α 25. *Τραγούδι τῆς Λευτεριᾶς*, Α 23. Ἀγγελική Π. Ἰακωβάτου, Α 22. *Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου*, Α 22. Φ. Παπαχρυσάνθου, Α 20. Ἀντιγόνη Δ. Ζάμπα, Α 18. Καλ. Α. Μουστάκας, Α 18. *Σβεσθεῖσα Ἐλπίς*, Α 17. Ἀρ. Ν. Τσούκας, Α 16. *Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο*, Α 15. Ἰω. Μελισσινός, Σ 13. *Λευκὴ Περιστερά*, Σ 13. Γ. Χ. Διακόπουλος, Σ 13. *Ἡρωΐς Ἑλληνοπούλα*, Σ 13. *Ἄσκρος Γάτος*, Σ 13. Παν. Σ. Δαμάσκος, Σ 13. *Πειρατὴς τοῦ Αἰγαίου*, Σ 13. Ὀλυμπιάς Γεωργιάδου, Σ 13. *Λουλουδι τῆς Καρδιᾶς*, Σ 13, *Ματωμένο Δάβαρο*, Κ 13. *Χιῶν τοῦ Μπιζανίου*, Α 13. *Ματωμένο Ἡλιοβασίλεμα*, Α 13. Ἰωαν. Κ. Κούταλης, Α 10. Εὐφημία Ι. Ρέντζου, Α 9. *Νυκτολούλουδο*, Α 9.

ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ. — Εἶχα ἕτοιμον, διὰ νὰ τὸν δημοσιεύσω ἐδῶ, τὸν κατάλογον τῶν Πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι ἀπεκλείσθησαν ἀπὸ τὸν Διαγωνισμὸν ὡς μὴ ἐξοφλήσαντες μέχρι σήμερον τοὺς λογαριασμούς των. Ἀλλ' ὁ χῶρος δὲν τὸ ἐπιτρέπει καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ τὸ κάμω εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Ἐννοεῖται, ὅτι ἂν ἐν τῷ μεταξὺ φιλοτιμηθοῦν νὰ πληρώσουν τὰ καθυστερούμενα, τότε τὰ ὀνόματά των θὰ ἀναφερθοῦν εἰς τὸ προσεχῶς δημοσιευθησόμενον Παράρτημα τῶν Ἀποτελεσμάτων τούτων. Ἂν ὅμως ἐξακολουθήσουν καθυστεροῦντες, τίποτε δὲν θὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ τοὺς στηλιτεύσω ὅπως τοὺς ἀξίζει. Διότι, εἰς καιρὸν ποὺ ἄλλοι πληρώνουν ὑπεχρεωτικῶς αὐξημένην συνδρομὴν καὶ συνεισφέρουν διὰ τὴν ἐπάρκειαν τῆς «Διαπλάσεως», εἶναι ἀληθῶς ἀχαρακτήριστοι οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὴν ζημειώνουν τόσον, καταχρατοῦντες χρήματα ποὺ εἰσέπραξαν διὰ λογαριασμόν της ποὺ τῆς ἀνήκουν καὶ ποὺ ἔπρεπε νὰ τῆς εἶχαν στείλῃ πρὸ πολλοῦ.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ θάποσταλοῦν τὰ βιβλία τοῦ βραβείου του, ἐὰν δὲν ὁρίσῃ καὶ ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἴδιος ὁ βραβευόμενος, ἐκλέγων κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὰ νεώτερα φυλλάδια τιμοκαταλόγων τῶν τόμων τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ὑπολογίζων αὐτὰ μὲ τὰς ἐκεῖ ἀναγραφομένας τιμὰς καὶ ὄχι μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἑκάστοτε προκηρυσσομένων προγομίων.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ λαβόντες Α' καὶ Β' τάξεως βραβεῖον νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας των διὰ νὰ δημοσιευθοῦν. Ὅσοι εἶχαν στείλῃ φωτογραφίαν των καὶ ἐδημοσιεύθη πρέπει νὰ στείλουν νέαν, ἢ ἄλλο ἀντίτυπον τῆς ἰδίας.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ δικαιοῦνται νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὸ Ξεσπάθωμά διὰ *μιᾶς* μόνον ἕκαστος φωτογραφίας, εἴτε μόνον τοῦ Προέδρου, εἴτε, ἀντ' αὐτοῦ ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου.

ΕΥΣΗΜΑ ἀπενεμήθησαν εἰς ἕκαστον τῶν διαγωνισθέντων ἀναλόγως τῶν διατεθέντων ὑπ' αὐτοῦ φύλλων, ἤτοι ἓν[Ε] διὰ κάθε 25 φύλλα ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὰ εὔσημα τῶν Συλλόγων δὲν διανέμονται ἀνήκουν εἰς τοὺς Συλλόγους. Μόνον τὰ εὔσημα τῶν ἄνευ ἐπωνυμίας Ὁμάδων, τῶν ἀποτελουμένων ἀπὸ δύο ἢ τρία τὸ πολὺ πρόσωπα, διανέμονται ἐξίσου μεταξὺ αὐτῶν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Ἴδε Ὁδηγοῦ Κεφ. ΙΒ'.]

α'.) Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικητοῦ τῆς Λύρου

		ΘΗ		
	Ι	ΠΕΡ	Ι	
ΣΕΥΣ	ΡΑ	ΚΛΗΣ	ΚΑ	ΣΕΥΣ
	Η	ΡΟΣ	Α	
		ΣΩΝ		

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰ ἀποτελεσθοῦν τὰ ὀνοματὰ πέντε μυθικῶν ἡρώων.

β'.) Ρῆβος

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δικέφαλου Ἀετοῦ

γρα γρα γρα
Βοὴ Θ Ταὶν Φὸν ταις Σταδίου
Πλάσιν γρα γρα ταις Εὐριπίδου τάς.
γρα Αἰόλου
γρα

γ'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

Πτηνὸν — ἐξοχή — ποίμνιον — εὐκαιρία — ἀερόστατον — ρίζα — σχολεῖον.

Νὰ μεταφρασθοῦν γαλλικὰ αὗται αἱ λέξεις καὶ διὰ τῶν ἀρχικῶν των νὰ σχηματισθῇ τόνομα Μηνός.

Δήλωσις: Αἱ λύσεις — ὁσονδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ἀπαραιτήτως ὑπὸ ἑνὸς μόνου δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 50οῦ φύλλου

α.) Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, Γῆ, Ποσειδῶν, Οὐρανός. — β.) Ὅταν δὲν ἔχομεν μεγάλα. — γ.) Boule de savon.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Τώρα ποὺ ἔχετε πλέον εἰς χεῖρας σας καὶ τὸ τελευταῖον φυλλάδιον αὐτοῦ τοῦ τόμου καὶ γνωρίζετε ὅλα τὰ εἰς αὐτὸν ἐγκριθέντα ψευδώνυμα, εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ στείλετε τὰ ψηφοδέλτιά σας. Εἶνε δεκτὰ *ἀπὸ σήμερον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1918*.

Οἱ ὅροι τοῦ Δημοψηφίσματος ἐδημοσιεύθησαν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ 41ον φυλλάδιον. Ὑπενθυμίζω ἐδῶ τοὺς κυριωτέρους:

Καθεὶς θὰ ψηφίσῃ ἓν *μόνον* ψευδώνυμον, ὁποιον τοῦ ἀρέσει καλλίτερα, ἐκ τῶν ἐγκριθέντων εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1916 μέχρι καὶ τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου. *Ὅλα* δηλαδὴ αὐτὰ τὰ ψευδώνυμα τοῦ τόμου τοῦ 1917 *εἶνε ὑποψήφια*, ἐκλέξιμα, καὶ ὄχι μόνον τὰ δηλώσοντα ὑποψηφιότητα διὰ Μικρῶν Ἀγγελιῶν.

Δωρεὰν ψηφίζουν μόνον ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον διὰ τὸ 1917, ἢ θὰ λάβουν ἐγκαίρως διὰ τὸ 1918. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, συνδρομηταί, ἀδελφοὶ τῶν, ἀγορασταί, πρέπει νὰ στείλουν μὲ τὸ ψηφοδέλτιόν των καὶ *δεκάλεπτον* νόμισμα ἢ γραμματόσημον.

Ὑπενθυμίζω ἀκόμη, ὅτι διὰ πρώτην φορὰν φέτος, θὰπονεμηθοῦν καὶ Εὔσημα εἰς τοὺς βραβευθησομένους τοῦ Δημοψηφίσματος, εἴτε μὲ βραβεῖον Ψευδωνύμου, εἴτε μὲ βραβεῖον Ἐκλογέως.

Καὶ προσθέτω:

Ἐπειδὴ τώρα τὸ χαρτὶ εἶνε ἀκριβὸν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ στοιχίζουν πολύ, *ἐπιτρέπεται*: Α') νὰ σταλοῦν πολλὰ Ψηφοδέλτια μαζὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, Β') νὰ ὑπογράψουν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, μεγαλητέρου ἀναλόγως σχήματος, Ψηφοδελτίου, δύο, τρεῖς, δέκα ἢ καὶ περισσότεροι Ἐκλογεῖς, ψηφίζοντες ὅλοι μαζὶ τὸ *ἴδιον ψευδώνυμον* τῆς ἀρεσκείας των. Δὲν ἐπιτρέπεται κοινὸν ψηφοδέλτιον μόνον ὅταν οἱ ἐκλογεῖς ψηφίζουν ψευδώνυμα *διάφορα*. Τότε πρέπει νὰ στείλῃ καθένας χωριστὰ τὸ Ψηφοδέλτιόν του.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΝΟΙΧΤΟ

Ἅγιος Βλάσσης
(Σούβλαση)

Ἡγουμενίτσης.

Ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι.

Ἔγραφα ἀπὸ καιρὸ στὸν κ. Παπαδόπουλο — στέλλοντάς του καὶ τὴ συνδρομὴ γιὰ τὸ 1918, ὀχτὼ δραχμὲς — νὰ μὴν αὐξήσῃ τὴ συνδρομὴ τῆς Διαπλάσης, γιατὶ εἶναι καὶ πολλοὶ φτωχοὶ στὸν κόσμο μας. Τοῦ ἔγραφα ὡς τόσο νὰ συστήσει στοὺς πλουσιώτερους νὰ τὴ συνδράμουνε. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔκαμε καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος στὸ 460 φύλλο της, τίποτα ὅμως δὲ θὰ κάμουμεν ἂν τῆς στείλουμε 4 καὶ 5 καὶ 10 δραχμὲς ἀκόμη... Οἱ φτωχοὶ βέβαια δὲν μποροῦνε νὰ στείλουνε, γιατ' εἶναι φτωχοί. Πρέπει ὅμως νὰ τῆς στείλουμεν ἐμεῖς οἱ πλούσιοι ἀπὸ πενῆντα ὡς ἑκατὸ δραχμὲς ὁ καθένας μας. Πλούσιους στὸν κόσμο μας, ἂς ὑποθέσουμε πὼς ἔχει ἡ Διάπλαση πεντακόσιους· ἂν δώσουμεν ἀπὸ 100 δραχμὲς ὁ καθένας μας, γίνονται 50,000 δραχμὲς καὶ 100 ἂν ἔχει, γίνονται 10,000 δραχμές. Ἕνα σημαντικὸ ποσό. Ἡ πρόοδος ἑνὸς περιοδικοῦ ἐξαρτᾶται περισσότερο ἀπὸ τὴν καλὴ θέληση τοῦ συνδρομητοῦ του, τοῦ συνδρομητοῦ ποὺ δίνεται. Ἐγὼ δὲν εἶμαι καὶ τόσο πολὺ πλούσιος. Μπορεῖ νὰ εἶμαι στὴν πατρίδα μου (στὸν τόπο μου θέλω νὰ πῶ) πρῶτος, ἀλλὰ τίποτα περισσότερο. Δίνω ὅμως μὲ ὅλη μου τὴν εὐχαρίστηση πενῆντα ὡς ἑκατὸ δραχμὲς γιὰ νὰ διατηρηθῇ γιὰ νὰ ζήσει ἡ Διάπλαση. Καὶ ὄχι τόσο γιὰ νὰ ἔχω τὴ Διάπλασή μου, ὄχι τόσο γιὰ τὸν ἑαυτό μου ὅσο γιὰ τὴ Πατρίδα μας, γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας, γιὰ ὅλους μας γενικά. Ἄλλο τέτοιο περιοδικὸ δὲν ἔχουμε στὴ χώρα μας, — τὰ ἄλλα εἶναι μὲ μιὰ λέξη ἀκατάλληλα. Ἡ Διάπλαση — τὸ λέει καὶ ὁ τίτλος της — διαπλάττει..., διαπλάττει τὴ νεολαία μας, τὴν ἐλπίδα τοῦ Γένους μας, ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Ὅλοι οἱ ποιηταί μας, ὅλοι οἱ γραμματισμένοι μας, ἦταν στὴν ἡλικία μας συνδρομηταί της... Ἡ Πατρίδα μας, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ παπαράδες μας, οἱ συγγενεῖς μας, οἱ φίλοι μας, χρωστᾶμε κάποια εὐγνωμοσύνη στὴ Διάπλαση. Καὶ πρέπει νὰ τῆς τὸ ἀποδείξουμε τώρα ποὺ κινδυνεύει. Ἡ ἀδυναμία τῆς Διάπλασης εἶναι ἀδυναμία ἐθνική. Εἶναι ἐθνικὴ ἀπώλεια καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀποφύγουμε. Νὰ μὴ θέλουμε τὸ φαγί, ὅταν θὰ κατσουμε στὸ τροπέζι — νὰ φροντίζουμεν ἀπὸ μπροστήτερα. Κ ρ ο ύ μ ε ν τ ὸ ν κ ώ δ ω ν α τ ο ῦ κ ι ν δ ύ ν ο υ. Μὴν ἀμελήσετε. Δὲν πρόκειτ' ἐδῶ νὰ γίνῃ ἡ Διάπλαση μὲ δεκάξῃ σελίδες, μὲ χρωματιστὸ ἐξώφυλλο, νὰ γίνει καλλίτερη ἀπὸ τὴ Βουλγαρικὴ «Ζβεζδίτσα» (Ἴδε Διάπλαση 1898). Πρόκειται γιὰ τὴ ζωή τῆς γι' αὐτὴ τὴν ὑποστοσή της. Θὰ τὴν ἀφήσουμε στὴν τύχη της; Ἡ τύχη τῆς ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται. Καθεμέρα ἀκούω νὰ τὴ λέμε *μητέρα*, νὰ τῆς λέμε τόσα κολακευτικὰ λόγια, νὰ τῆς ὁρκιζόμεθα αἰώνιαν ἀγάπην. Προσέξτε.....

Γιὰ ὅλ' αὐτά, καὶ γι' ἄλλα ἀκόμη, ποὺ δὲ σᾶς γράφω γιὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω, γράφομαι πρῶτος μὲ πενῆντα δραχμὲς γιὰ τὴν Ἐπάρκεια τῆς Διάπλασης. Εἶνε λίγες, τὸ ἀναγνωρίζω, ἀλλὰ πιστεύω νὰ μὲ ὑπερβάλουνε πλουσιώτεροι. Τὸ εὐχομαι καὶ τὸ ποθῶ ὁλόψυχα...

Μὲ πολλὴν ἀδελφικὴν ἀγάπη

Κωνσταντῖνος Ἀθ. Μηχανλίδης

Πειρακτήριον, Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς κ.ἄ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

[Ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως ὅλων τῶν ἐκδοτικῶν εἰδῶν, ἡ Διάπλασις, διὰ νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδά της, ἐπρεπε ναὐξήσῃ τὴν συνδρομήν της εἰς 12 δραχμὰς διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 14 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Τὴν ἀφίνει ὅμως ὡς ἔχει, δρ. 8 καὶ 10, χάριν τῶν μὴ εὐκολυνομένων νὰ πληρώσουν περισσότερα, ἀναβάτες δὲ τὴν ἐπάρκειάν της εἰς τοὺς εὐπορωτέρους, οἱ ὁποῖοι παρεκλήθησαν νὰ στείλουν, ἐκτὸς τῆς συνδρομῆς των, καὶ ὅ,τι ποσὸν ἐπιπλέον εἰμπορεῖ ἕκαστος.

Εἰς τὴν παράκλησιν αὐτὴν τῆς «Διαπλάσεως» δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ 46ον φύλλον (σελ. 370) ἔσπευσαν νὰνταποκριθοῦν καὶ οἱ ἑπόμενοι.]

55. Ἰδεώδης Ἑλλὰς (Β' δόσις) Ἀθῆναι δρ. 5.—
56. Πειρακτήριον Ἀγ. Βλάσσης Ἠπείρου » 50.—
57. Ἑλληνόπουλο, Ἀθῆναι » 5.—
58. Παγκύσμιο Ὄνειρο, Ἀθῆναι » 2.—
59. Γ. Δ. Ρέλλης, Ἀθῆναι » 1.—
60. Ἐπ. Μ. Καμπάνης, Ἀθῆναι » 1.—
61. Αἰολικὸς Ἀστήρ, Μυτιλήνη » 1.—
62. Προσφυγόπουλο, Μυτιλήνη » 1.—
63. Νικ. Σ. Καρτσιδάνης, Ἀθῆναι » 2.—
64. Τριανταφυλλένιο Διαβολάκι, Τρίπολις » 4.—
65. Καΐτη Π. Οἰκονόμου, Βόλος » 3.—
66. Ἀργ. Ἰω. Βλαχούτσικος, Λίμνη » 4.—
67. Παν. Γ. Μπλέτσος, Λίμνη » 1.—
68. Παναχαϊ, Πάτραι » 1.—
69. Μαρίκα Βλαχάκη, Πάτραι » 1.—
70. Δνίς Δ. Σ. Μ., Ἀθῆναι » 4.—
71. Κόρη τοῦ Ἰωΐου, Ἀθῆναι » 2.—
72. Θεόδ. Ἐπ. Κυριακίδης, Πειραιεὺς » 5.—
73. Γεωρ. Ἐπ. Κυριακίδης, Πειραιεύς » 2.—
74. Ἀκτή, Τρίπολις » 2.—
75. Φαίδρος, Ἀθῆναι » 4.—
76. Ἑστία τῆς Νίκης, Πάτραι » 4.—
77. Μικρὰ Καλλιτέχνις, Ἀθῆναι » 2.—
78. Δαυλὸς τοῦ Κανάρη, Ἀθῆναι » 1.—
79. Ν. Α. Σταμόπουλος, Ἀθῆναι » 2.—
80. Ξανθὴ Μελαχροινούλα, Ἀθῆναι » 2.—
81. Ἐμ. Ν. Μάνος, Θεσ/νίκη » 2.—

Πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἐκφράζω τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας. Εἶνε ἄξιοι καὶ γενικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι συντελοῦν εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς περιοδικοῦ τόσον χρησίμου εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητα, ἑπομένως ἑνὸς ἐθνικοῦ ἔργου, ὡς παρὰ πάντων χαρακτηρίζεται ἡ «Διάπλασις».

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ Γιώτα, ὅταν ὁ Μάνος ἀπερνᾷ,
Πάντα ἡ μικρὴ θὰ τύχῃ νὰ γελᾷ.
— Γιατί γελᾷς ὅταν περνᾷ; τὴν ἐρωτᾷ.
— Γιατὶ περνᾷς ὅταν γελῶ! τοῦ ἀπαντᾷ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡμέρας τῆς Ἐλευθερίας

***

Ἡ Μητέρα. — Γιατί, Μιχαλάκη, δὲν μιθαίνεις τὰ ὀνόματα τῶν Ὠκεανῶν;

Ὁ Μιχαλάκης: — Γιατὶ μὲ ζαλίζει ἡ θάλασσα, μαμμά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀτρομήτου Ἀμαζόνος

Ἡ Χρυσῆ Πεταλούδα εἶδε ἕνα ὄνειρο καὶ ἐνῶ πήγαινε νὰ τὸ πῇ τρεχάτη τῆς μαμᾶς της, τὴν εὗρηκε ποὺ διηγεῖτο ἐκείνη ἕνα δικό της καὶ ἔλεγε.

Ἡ *μαμά* — ... πηγαίναμε σ' ἕνα δρόμο ἐγώ, ἡ *Χρυσῆ Πεταλούδα*.....

Ἡ *Χρυσῆ Πεταλούδα*: — Ἀ! ὄχι, μαμά! ἐγὼ δὲν ἤμουν... ἐγὼ ἤμουνα σ' ἄλλο ὄνειρο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νεύτωνος

***

Ὁ *Διδάσκαλος*: — Γεωργάκη, τί καλεῖται κλάσμα ἀνάγωγον;

Ὁ *Γεωργάκης*: — Μά... ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἔχει ἀνατροφήν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐπιορκοθηρεύτου τῆς Ἑπταλόφου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 58 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 21ην Νοεμβρίου 1917

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1917

Ὅσοι ἐκοπιάσουν νὰ διατηρήσουν καὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος τὸ ἴδιον ψευδώνυμόν ποὺ εἶχαν ὡς τώρα, πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσουν *μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου* τὸ βραδύτερον. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ μὴ ἀνανεωθέντα ψευδώνυμα τοῦ 1917, τῶν ὁποίων σήμερον, ὡς γνωστόν, λήγει ἡ ἰσχύς, δὲν ἀνήκουν εἰς τοὺς κατόχους των, ἀλλὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου ζητοῦντος.

Ὑπενθυμίζω, ὅτι *ψευδώνυμα πολιτικὰ καὶ κομματικὰ δὲν ἐγκρίνονται*. Ὅσοι ἔστειλαν ἤδη τοιαῦτα διὰ τὸ 1918 εἴτε νέα, εἴτε ἀνανεώσεις, νὰ γνωρίζουν, ὅτι δὲν θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὴν στήλην τῶν Ἐγκρίσεων. Καὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐκλέξουν ἄλλα.

Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ψευδώνυμον, καλὸν εἶνε νὰ μοῦ στέλλουν πολλὰ τῆς ἀρεσκείας των — τρία τοὐλάχιστον, — διὰ νὰ τοὺς ἐκλέγω τὸ καλλίτερον.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1917

Σήμερον τελειώνουν καὶ τὰ Εὔσημα τοῦ 1917. Κατὰ τὸν Ὁδηγόν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν διὰ τὰ Εὔσημα, πρέπει νὰ μοῦ στείλουν, *μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου* τὸ βραδύτερον, λεπτομερῆ Σημείωσιν ὅλων τῶν Εὐσήμων ποὺ ἐπῆραν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1916 μέχρι σήμερον. Ὅποιος δὲν μοῦ στείλῃ τοιαύτην σημείωσιν. δὲν θἀναφερθῇ εἰς τ' Ἀποτελέσματα. Ἡ σημείωσις πρέπει νὰ εἶνε γραμμένη καθαρὰ εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, νἀναφέρῃ λεπτομερῶς ἑκάστην ἀπονομὴν Εὐσήμων (εἴδος καὶ ἀριθμὸν Διαγωνισμοῦ, ψευδώνυμον διαγωνιζομένου, ἀριθμὸν Εὐσήμων, ἀριθμὸν φυλλαδίου κτλ.) καὶ νὰ ἔχῃ, εἰς τὸ τέλος τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῶν Εὐσήμων.

Θὰ μὲ διευκολύνουν πολὺ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν Σημειώσεων καὶ τὴν ἀπονομὴν τῶν Βραβείων, ὅσοι θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ στείλουν χωριστὰ καὶ Γενικὴν Στατιστικὴν τῶν Εὐσήμων τοῦ 1917.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ

Εἰς ἄλλην στήλην, δημοσιεύω σήμερα τὸ ἐξοχον γράμμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου *Πειρακτηρίου* πρὸς σᾶς. Τὸ ἐσυντόμευσα ἐδῶ κ' ἐκεῖ, γιὰ νὰ χωρέσῃ, πιστεύω ὅμως ὅτι δὲν ἀλλοιώθηκε καθόλου καὶ ὅτε φαίνεται, λάμπει μάλιστα, ὅλη ἡ θερμὴ ἀγάπη ποὺ τὸ διαπνέει.

Κι' ἡ *Ἰδεώδης Ἑλλὰς* μοῦ γράφει αὐτὰ τὰ ὡραῖα: «Σοῦ στέλλω 5 δραχμὰς, ὡς ἀρχὴν δόσιν διὰ τὴν Ἐπάρκειαν, μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά. Σοῦ στέλλω ἐπίσης καὶ δρ. 96, διὰ νὰ ἐγγράψῃς 12 ἄπορους τῆς ἐκλογῆς σου; διότι νομίζω ὅτι καὶ αὐτὸ συνεπείνει εἰς τὴν ἐπάρκειαν. Νὰ εἶσαι βεβαία, ὅτι οἱ καλοὶ συνδρομηταί σου θὰ σὲ ἱκανοποιήσουν καὶ θὰ δείξουν, αὐτὴν τὴν φορὰν, ὅτι σὲ ἀγαποῦν πολὺ-πολὺ ὡς ἄλλην μητέρα, ὅπως κ' ἐγώ, — ἀλλὰ ἐγὼ περισσότερον καὶ ἐγωϊζομαι. δι' αὐτό».

Ἡ *Μυγκέ*: «Σοῦ στέλλω μόνον 4 δραχμές, γιὰ νὰ σὲ βοηθήσω κ' ἐγώ, γιατὶ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ δὲν ἔχω περισσότερα. Νὰ εἶσαι ὅμως βεβαία, ὅτι ἀπ' ὅσα λεπτὰ μαζέψω τώρα τὸ νέον ἔτος, τὰ περισσότερα θὰ εἶνε γιὰ σένα». (Τί συγκινητικὴ θυσία!.. Σὲ ὑπερευχαριστῶ, ἀγαπητή μου. Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας σου. Σοῦ ἔστειλα καὶ τὸ φυλλάδιο ποὺ ἐζήτησες.)

Μὲ λύπην μου σταματῶ ἐδῶ, γιατὶ ὁ χῶρος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐξακολουθήσω. Ἐπιφυλάσσομαι ὅμως νὰ τὸ κάμω εἰς τὸ ἐρχόμενον, κ' ἔχω μάλιστα τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐκτὸς ἀπ' ὅσα ἔλαβα, κι' ἄλλα γράμματα θὰ λάβω μὲ γενναίας εἰςφορὰς καὶ καλὰ λόγια. Καὶ πάλι, τὰς εὐχαριστίας μου 's βλου.

«Χθὲς τὸ βράδυ, — μοῦ γράφει ἡ *Σανθὴ Πρίγκη ποπουλα*, — ἤμουν πολὺ στενοχωρημένη, μὰ τόσο πολύ, ποὺ δὲν ἤθελα οὔτε νὰ φάγω, ἀλλὰ μόλις διάβασα τὴν Κυριακή, μοῦ ἔφυγε ὅλη ἡ στενοχώρια καὶ μοῦ ξαναγόρισε ἡ εὐθυμία. Ἡ θεία μου τὸ ἀντελήφθη καὶ μοῦ εἶπε: — Μὰ τί νὰ γράφῃ ἐπιτέλους αὐτὴ ἡ Διάπλασις ποὺ σᾶς μαγεύει, ἔτσι ;» Χμ! ξέρω κ' ἐγώ ;...

Διάβασα τὸ γράμμα σου γιὰ τὴ γλώσσα, φίλε *Κ. Α. Μ.* Ἡ κεντρική σου ἰδέα πολὺ σωστὴ καὶ θὰ τὸ ἐδημοσίευα ἂν εἶχα τάπο. Βλέπεις ὅμως, ὅτι στὰ τελευταῖα αὐτὰ φύλλα ὅτε Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Φαίδωνος δὲν ἐχώρεσε. — Ἀλήθεια, 's ἕνα μόνο κάνεις λάθος: Ἀποδίδεις στὸν κ. Φαίδωνα μιὰ συνεπηρεπκότητα, ποὺ δὲν εἶνε δική του, ἀλλὰ τῆς «Διαπλάσεως». Λὲς δηλαδή: «Τώρα ποὺ περνᾷ ἡ Δημοτική, ὁ κ. Φαίδων γράφει στὴ δημοτικὴ τότε ποὺ περνοῦσε ἡ καθαρεύουσα, ἔγραφε στὴν καθαρεύουσα.» Καθόλου! Τώρα ποὺ ἐπισημοποιήθηκε σχεδὸν ἡ Δημοτική, ὡς φιλολογικὴ γλῶσσα, μὲ τὴν εἰσαγωγή της εἰς τὰ σχολεῖα, ἡ «Διάπλασις» ἐπέτρεψε στοὺς συνεργάτας της νὰ γράφουν 's αὐτή. Βέβαια ποὺ ἡ «Διάπλασις» ἦταν καὶ εἶνε συνεπηρετική, (γιατὶ ἔτσι πρέπει νὰ εἶνε ἕνα περιοδικὸ παιδαγωγικό, καὶ στὴ γλῶσσα καὶ 's ὅλα.) Ὁ κ. Φαίδων ὅμως, σὰ συγγραφεὺς ἀνεξάρτητος, στὰ φιλολογικά του ἔργα μεταχειρίζεται τὴ δημοτική, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἐπείσθη ὁ ἴδιος ὅτι αὐτὴ ἡ γλῶσσα εἶνε ἡ πιὸ κατάλληλη, ἀδιάφορο ἂν τὸν καιρὸ ἐκεῖνο δὲν εἶχε πέρασι, ὅση σήμερα. Τὰ ἔργα του μελάτα, διηγήματα, μυθιστορήματα, θεατρικὰ ἔργα — στὴ δημοτικὴ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸ 1900 καὶ πιὸ μπροστά, — συνέτειναν ὄχι λίγα, μὲ τὴ διάδοσι ποὺ εἶχαν, νὰ κάμουν τὴ Δημοτικὴ νἄχῃ «πέρασι». Σημείωσε ἀκόμη ὅτι ἡ «Ἀδελφοὰ μου», παιδικὸ μυθιστόρημα τοῦ κ. Φαίδωνος στὴ δημοτική, δημοσιεύθηκε στὴ Διάπλασι τὸ ἔτος 1892. Εἶχε τότε «πέρασι» ἡ Δημοτική;

Σοῦ εὐχόμαι περαστικά, φίλε *Κ. Ι. Κάρ.* Βέβαια, αὐτὲς ἡ γνώσεις εἶνε πολύτιμες, καὶ γιὰ τοὺς Προσκόπους, καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπο, Ἀλλ' ἀφοῦ ἐκδίδωνται εἰδικὰ βιβλία καὶ περιοδικά, ποὺ τὰς δημοσιεύουν, εἶνε ὁλωσδίολου περιττὸ νὰ τὰς βάζω κ' ἐγώ, ποὺ ὁ σκοπὸς τοῦ περιοδικοῦ μου εἶνε ἄλλος.

Μὰ αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει, *Γενναῖο Ἑλληνόπουλο*, στὶς Κυριακές μας ἡ πιὸ ὡραῖες κ' ἔξυπνες ἀπαντήσεις, «πάντα μένουν στὴν ἐπιφάνεια». Δὲν βουλιάζουν, δὲν χάνονται σὲ καμμιὰ κατασταροφή. Ἐνῶ ἡ ἄλλες, τὸ παραμικρὸ ἐπεισόδιο νὰ σύμβῃ, χάνονται καὶ πᾶνε. Τώρα, πῶς συμβαίνει αὐτὸ... εἶνε μυστήριο καὶ θαῦμα!

Δὲ

Δημητρίου, ἠρωτήθη ἀπὸ τὸν πατέρα του τί δῶρο θέλει. Καὶ τοῦ ἀποκρίθη, ὅτι θέλει 10 δραχμάς, διὰ νὰ μοῦ τὰς στείλη. Δὲν χρειάζονται σχόλια.

Ἡ *Ἡρωΐς Ἑλληνοπούλα* μοῦ γράφει: «Πρὸ ἡμερῶν, μὲ τὸ Εὐρωπαϊκὸ ταχυδρομεῖο, εἴχαμε κ' ἕνα δελτάριο ἀπὸ τὸν ξενιτεμένο μας ἀδελφούλη, ὁ ὁποῖος μας ἔγραφε: Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θὰ διαβάζετε ἀκόμη τὴν ἀγαπητήν σας Διάπλασιν. Προσέξτε μὴν τὴν ἀφήσετε ποτέ, νὰ τὴν ἀγαπᾶτε πάντα μὲ ἀφοσίωσι. Μὲ πόση συγκίνησι διαβάσαμε τὰ χρυσᾶ του λόγια γιὰ σένα!» Μὰ καὶ μένα μὲ συνεκίνησαν.

Παρόραμα. Εἶ[illegible] τὰ «Χρυσάνθεμα» τοῦ 50οῦ φύλλου, στίχοι ΧΟ[illegible]11, ἐσφαλμένα; ἐτυπώθη:

«Μοιάζει, ὦ φεγγάρι»

διορθώσετέ το εἰς

«Μοιάζω, ὦ φεγγάρι», κτλ.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1917. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α' ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ. εἰς κορίτσια.

Νέα Ψευδώνυμα: *Πανελλήνιον Μεγαλεῖον*, α. (ΤΡ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: — *ἡ Ἡρωΐς Ἑλληνοπούλα* (0) μὲ *Ἀερόμητον Ἀμαζόνα*, *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, *Γενναῖο Ἑλληνόπουλο*, *Μαρκησίαν*, *Παῦλον Χλωμόν*, *Κύκνον*, *Κλέφτικο Βόλι*, «*Ε.*» — *τὸ Ἑσπερινὸ τῆς Νίκης* (0) μὲ *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, *Βαρῶνον Πατρῶν*, *Θρίαμβον τοῦ Δικαίου*.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα δὲν ἔλαβα παρὰ Π. Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοὺς Ἑβδομαδιαίους Διαγωνισμούς.

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς Σάββατον, ἀρχίζουν πάλιν αἱ Σελίδες μας, φύλλον παρὰ φύλλον. Ὥστε μπορεῖτε τώρα νὰ μοῦ στέλλετε κομμάτια, ἂν κ' ἔχω πολλά.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Χάνι τῆς Γραβιᾶς* (τὸ διόρθωσα) *Μελαχροινὸ Διαβολάκι* (στὸ Δελτίον τῆς Ἐγγραφῆς, ποῦ δὲν χρειάζεται πιὰ γιὰ σένα, μπορεῖς νὰ ἐγγράψῃς κανένα νέον συνδρομητήν). *Μαρκησίαν* (δύσκολο· ἐκτὸς ἂν καὶ γιὰ τὸ φύλλο γίνεται τὸ ἴδιο·) *Ὑπερασπιστὴν τῆς Σπάρτης* (τὰ ἔλαβα κ' ἐκεῖνα, ἡσύχασε·) *Ἄνθος τοῦ Ἄργοῦ* (διὰ τὸν Μ. Ἀθ. δὲν ἔλαβα δικό σου·) *Εὐελπιν Νέον* (ὁ Ἀναγίας κατευθυνσιάσθηκε γιὰ τὰ συγχωρητήριά σου καὶ μὲ τὴν κρίσι σου ὅτι ἡ 31η Κυριακὴ εἶνε ἡ καλλιτέρα ἀπ' ὅσες ἔγραψε ποτέ· καὶ φαίνεται ὅτι εἶνε ἡ γενικὴ γνώμη· καὶ ὁ κ. Τέλλος Ἄγρας τὸν συγχαίρει ἰδιαιτέρως «γιὰ τὸ γαῦστο, λέει, καὶ τὴν πραγματικὴ ἐπιτυχία») *Κωνστ. Δ. Ἐλευθ.* (ἡ δημοσίευσις τῶν εἰκόνων τῶν βραβευμένων θὰ ἐξακολουθήσῃ·) *Παγκόσμιο Ὄνειρο* (πῶς; δὲν ἔχει διόφορα μαθήματα κι' ὁ φοιτητής, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κάποιο θἀγαπᾷ περισσότερο; μὰ ἐγὼ ξέρω φοιτητάς, ποῦ ἐνῷ εἶνε τῆς Νομικῆς, ἀκοῦνε καὶ μαθήματα Φιλολογίας·) *Παναχαΐδα* (ἔλαβα, ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας σου καὶ σοῦ εὔχομαι περαστικά·) *Ἀγκάθι* (ἔλαβα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας·) *Λευκὴν Περιστερὰν* (ἂν δὲν εἶδες τὸνομά σου, θὰ πῇ ὅτι δὲν ἔλαβα·) *Ἑλληνικὸν Παιᾶνα* (καλὰ τὸ Καταστατικὸ τοῦ Συλλόγου σας· μόνο τὰ Λαχεῖα νὰ ἔλειπαν, γιατὶ ὁ Νόμος τὰ παραγορεύει καὶ μπορεῖ νὰ βρῆτε κανένα μπελᾶ μὲ τὴν Εἰσαγγελία.) *Ἀερόμητον Ἀμαζόνα* (ἰδὲς τί γράφω σήμερα γιὰ τὰ Εὔσημα·) *Ἑλλάδα τῶν Ὀνείρων* (ὡραῖο τὸ γράμμα σου μὲ πούς στίχους τοῦ Δάντη!) *Μικρὸν Ἀθηναῖον* (πρὸς τὸ παρὸν ἐλεύθερον·) *Τρελλόπαιδο τῶν Πατρῶν* (ἔστειλα·) *Ἄγγελον Θεοφ.*, *Τουρομάχον*, *Ἀθηναϊδα* κτλ. κτλ.

Ἄνθος τοῦ Ἄργοῦ, *Ναυτάκι τῆς Λήμνου*, *Ἀλεξ. Ἀθ.*, *Τσ.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *20ην Νοεμβρίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ 167ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Αὐγούστου-Νοεμβρίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 19ης Φεβρουαρίου

649. Λογοπαικτικὸς Συλλαβόγριφος

Μὴν θυσιάζεις κόπον γιὰ τ' ὅλον!
Στοῦπα. Εὐωδιάζει... Τάκοτελοῦν
Καθεὶς τῶν Δώδεκα... ὄχι Ἀποστόλων,
Καὶ τ' ἀλφαβήτου γράμμα ἁπλοῦν.

650. Λογοπαικτικὸς Τονόγριφος

Ἂν γονὴς ἀγανακτήσῃ
Καὶ σοῦ πῇ λόγια φρικτά,
Μὲ τὸν τόνον πάρα πάνω
Δὲν θὰ γίνουν... ἄρα αὐτά;

651. Συλλαβικὸν Κυβόλεξον

Στὸν Ὀδυσσέα κάποτε προσέφερα ξενίαν.
Τὰ δεύτερόν μου πόλις τῶν Ἀσιατικῶν.
Ἐπίθετον τὸ τρίτον μου καὶ τώρα μ' εὐκολίαν
Κυβόλεξον θὰ γίνῃ, καὶ δὴ συλλαβικόν.

652. Δικτυωτὸν ἐξ Ἀντιθέτων

Τὰ ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων, ἅπαντα ἐξ ἑπτὰ γραμμάτων, ἀποτελοῦν, κατὰ σειρὰν Δικτυωτόν:

Εὐγένεια, ἀκουσία, ἐκκαλέω, ἔρχομαι.

653. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων.

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ πρώτου, ἡ δευτέρα τοῦ δευτέρου καὶ οὕτω καθεξῆς, νὰ ἀποτελοῦν ἓν τῶν θείων Μυστηρίων:

Ἀτυχής, ἰχαρίεις, ρυπαρότης, ἀνώνυμος, ἀμέλεια.

654. Γρῖφος

ἀπαντᾷ

ἀπαντᾷ ἀπαντᾷ

$$\frac{1}{1} \times 1$$

ἀπαντᾷ ἀπαντᾷ

ἀπαντᾷ

[Ἐκ τῆς βραβευθείσης Σχολῆς τῆς ΙΔΕΩΔΟΥΣ ΕΛΛΑΔΟΣ].

Τέλος τοῦ 167ου Διαγωνισμοῦ.

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἀρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικ. Ἀσκήσεων τοῦ 23ου φύλλου.

293. Ἰσπανία (εἰς, πᾶν, ἴα.)—294. Ἰφιγένεια [ι, φι, γγε, νε, α.)—295. Ἰακώβ-Ἰώβ.—296. Ράσον—πράσον.

297.
Σ Σ Ν Σ
Ο Ο Ω Α
Λ Λ Ν Κ
Ο Υ Ε Υ Ο Ι Λ Ω
Φ Β Κ Ο Ν
Ι Ο Β Ο
Α Σ Η Σ

298. ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ (Ρίον, ὄτιον, ὑτος, Τιτος, ἰστός, σπάρος). — 299 — 303. Διὰ τοῦ Π: *κῆπος*, *Πάδος*, *ἔπος*, *πόλος*, *ἀπορία*.— 304. ΚΥΚΛΑΜΙΝΟΝ (Κορυφή, Ὑψηλός, Κλεῖω, Λύπη, Ἀπών, Μέρος, Ἰσχυός, Ναδίρ, Ὄνειρον, Νίκη.)—305. Ἀρχὴ τὸ ἥμισυ τοῦ παντός.—306. *Ἀναρχία πόλεις ὄλλυσι* (ἂν ἀρχὴ ἀπό. —λ'εἰς υ.)

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἤδη ἡ συνδρομή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις καμμία καθυστέρησις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας. Οἱ ἐν ΑΙΓΥΠΤΩ καὶ ΚΥΠΡΩ Συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον μέσον Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἢ Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΙΖ'—249]

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ

Ὑποψηφία ἐφετεινοῦ Δημοψηφίσματος

[ΙΖ'—250]

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ
ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

[ΙΖ—251]

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ

Ὑποψήφιον Δημοψηφίσματος τοῦ 1917

[ΙΖ'—252]

ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ποῖος πρόσκοπος δὲν θὰ ψηφίσῃ τὸν βίον του;

[ΙΖ'—253]

Νεύτων, οὔτε ἐσύ; τώρα ἐξέφυγες, οὔτε θὰ ξεφύγῃς ποτὲ τὴν ματιά μου.

Σεφτέρι τῆς Νίκης

[ΙΖ'—254]

ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

(Σιδηρᾶς Συμμαχίας)

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1917

ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

[Ζ'—255]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο "ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ," *ἐν Ἀθήναις*. Πᾶσα ἐπιστολὴ νὰ διευθύνεται: κ. Ἀχιλλέα Διάρον, Καρόρη, 17—Α

[ΙΖ' 256]

Ψηφίσατε πάντες τὴν
ΚΟΣΜΟΜΗΤΟΡΑ ΕΛΛΑΔΑ
Τὸ ὡραιότερο ψευδώνυμο

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ.

Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου, ἐλήφθησαν ἀπὸ 16—22 Νοεμβρίου.

ΑΘΗΝΩΝ: Βασιλικὴ Σ Φραντζῆ, Γεώργ. Σ. Κακοθρος, Βασ. Σ. Κακοῦρος, Γενναῖο Ἑλληνόπουλο, Κάρλ Ε. Ὄλσεν, Ἠλ. Ζ. Γιαννόπουλος, Ι. Φρέτσα.

ΑΙΓΙΟΥ: Ἀλ. Ἀθ. Κοτσούλης.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Σάσα Δ. Γιαλούρη, Νώντας Δ. Γιαλούρης.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Κ. Δ. Δουκάκης.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δ. Θ. Εὐθυμίου.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Γ. Καμπίτης.

ΠΑΤΡΩΝ: Ὀδυσ. Γ. Παπανδρόπουλος, Ἀνδρ. Παπανδρόπουλος, Ἀνδρ. Βλαχούτσικος, Ντίνος καὶ Νίτσα Βλ. Ἀντωνοπούλου, Σεφτέρι τῆς Νίκης, Λελὲς, Βάσω Οἰκονομοπούλου, Λιλίκα Ἀρ. Οἰκονομοπούλου, Δίνα Χάρ. Τριαντῆ, Σοφία Χαρ. Τριαντῆ, Μαίρη Ἀρ. Οἰκονομοπούλου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀνθισμένη Γαζία, Λευκὴ Καμέλια, Στ. Γλυκῆς, Θεοδ. Δ. Σακελλαρόπουλος, Δ. Χρ. Μαριόλης.

ΣΥΡΟΥ: Μόσχα Δ. Δασόντε, Θεοδώρα Γ. Μιχαήλ, Χρυσούλα Π. Κουλούρη.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Δημ. Γρ. Τσιβεριώτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ὁ ὁν Τριπόλεως ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΤΣΙΒΕΡΙΩΤΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΤΗΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εὐριπίδου 3.—Ἀθῆναι. — Ἀριθ. Τηλεφ. 11.99